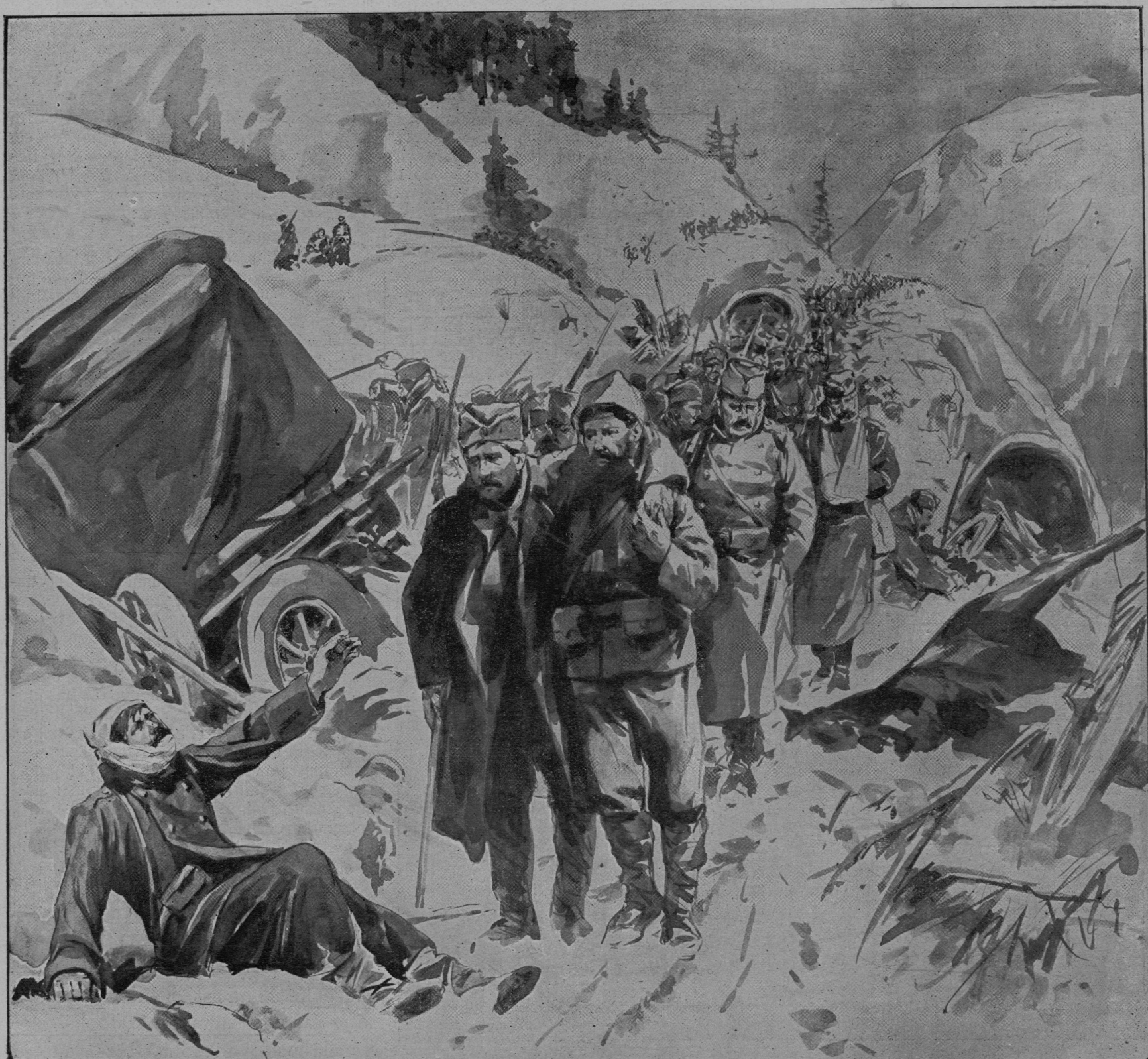

TEDENSKA SLIKE

Štev. 49.

V Ljubljani, v sredo 22. decembra 1915.

Leto II.

Konec vojne na Srbskem: Razbita in poražena srbska vojska beži iz Srbije preko hribov v Albanijo.

Nov roman: „Špijonova usoda.“

Manica Komanova:

V sveti noči...

Tužna si, o sveta noč,
zvezdic ni na nebu,
in zvonovi se glase
kakor na pogrebu.

Starci, deca in žene —
vse hiti v svetišče,
tam zdravila in miru
bolni duši išče.

Sveta noč! Oj, kje ste, kje,
sladko bajne sanje?
Ni jih več! Spomin svetel
le ostal je nanje.

Izpod neba v sveto noč
padajo snežinke,
iz srca se dvigajo
misli — žalostinke.

Rikard Katalinič Jeretov:

V sv. noči.

Z ulice se je videlo malo okence obalne hišice svetlo razsvetljeno. Svetloba, ki je bleščala iz nje, je padala na mehki sneg, redkega gosta v Primorju — ter se objemala z mesečino. Noč vedra, mraz oster — pravi božični večer. Nehote so silile misli z ledenega zraka v zatvorjeno sobo, kjer je razširjala peč prijetno toploto.

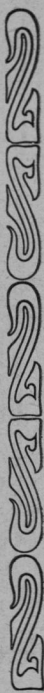
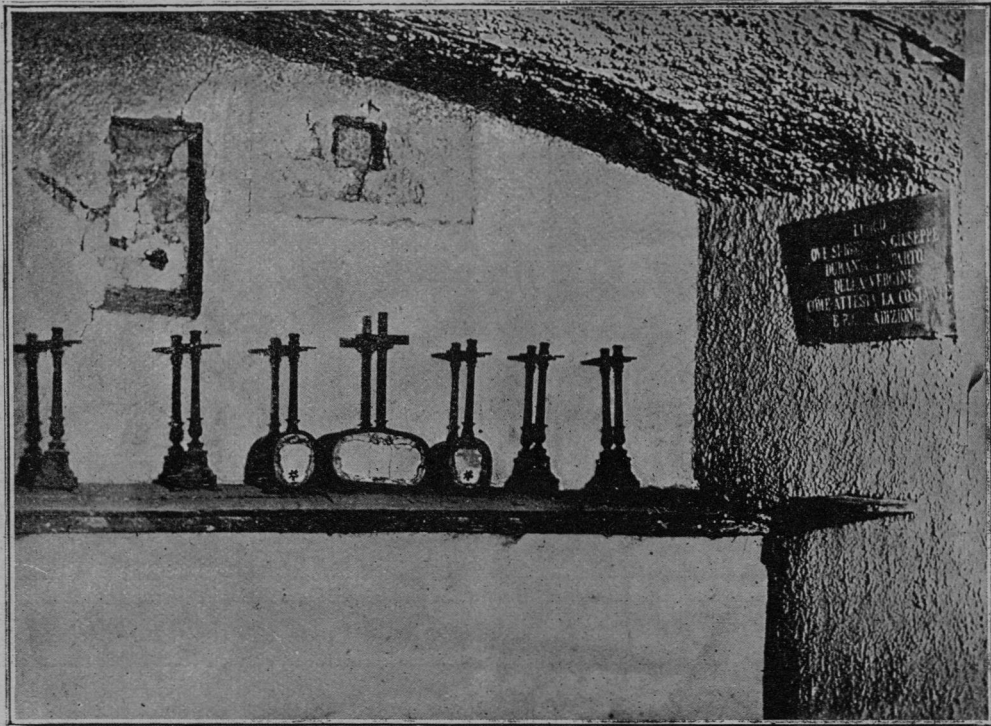
In evo, v takih mislih se človek tudi nehote ozre skozi okno. V sobici za mizo je sedela poleg svojega moža, močnega, krepkega mornarja lepa mlada žena. Na mizi se je kadila polenta in sočni „brodet“, in srečna sta večerjala.

Poleg njiju se je igralo majhno, okoli pet let staro, angeljsko lepo dete; to je bila srečna obitelj.

Marko se je bil vrnil z morja in pred novim letom se ni hotel zopet vkrcati. Teh par dni je hotel preživeti pri svoji ljubi in zvesti ženi ter pri svojem srčkanem otroku.

Tu se je približal neki mož oknu ter je gledal v sobo. Poln zavisti in mržnje je bil njegov pogled.

Tudi ta mož se je povrnil včeraj z morja. Ni ga bilo domov, odkar je vzel

Kapelica rojstva Jezusovega v Betlehemu: Kraj, kjer je bil rojen
Odrešenik sveta.

Marko tam v sobici Lucijo za ženo, — celih šest let. Tudi on jo je snubil kot mladenič, snubil vroče in strastno, jo ljubil divje ter sanjaril o tem, kako si ž njo ustanovi svoj dom, kjer bosta skupno prenašala bolesti in radosti. Toda Marko je stopil med nju, ona se je zaljubila vanj — in takole mu je dejala pred šestimi leti pred cerkvijo:

— Pepo, žal mi Vas je, toda jaz ljubim Marka. Pozabite mene!

In on je odšel v svet, da bi jo pozabil, da bi bil ostal rajši doma, da bi zabodel Marku nož v srce. In nekaj kakor hrepenenje po osveti ga je gnalo nazaj v domovino, da vidi, kako je z Markom in Lucijo. In tu ju je našel v sreči in blaženstvu.

Onadva se veselita, on pa nima ne hiše ne doma, ničesar pod božjim solncem, Ali je to pravično?... In začel je raz-

mišljati, kako bi jima uničil srečo. Če bi zažgal kočjo in Marku zabodel nož v srce, kakor je nameraval nekdanj! — — — Peklenske misli so mu rojile po glavi ter so izpremenile njegovo srce v kačje gnezdo. Tu je zaslišal v sobici glas:

— Mama, zaspan sem.

Ha, sina, otroka imata! Kako sta srečna! Če bi ga jima ugrabil, — če bi ponoči udrl v hišo in ga zadavil?! Naj tudi čutita, kako boli, ako je srce polno tuge in obupa! — — —

Tako je stal pred oknom in razmišljeval. V sobi pa je devala mati svojega sinka v posteljo, — oče, Marko, se je priplazil za njo ter jo poljubil na vrat... Strašen prizor zanj! — Mati je sklenila malčku ročice in začela moliti. Tudi Marko je pokleknil. Vsi oni so molili, — zunaj pa je stal Pepo, peklo v srcu, kletev na ustnah.

Tedaj je rekel deček, tako glasno, da je mogel slišati tudi Pepo, ki je pozorno sledil vsaki njihovi besedi in kretnji:

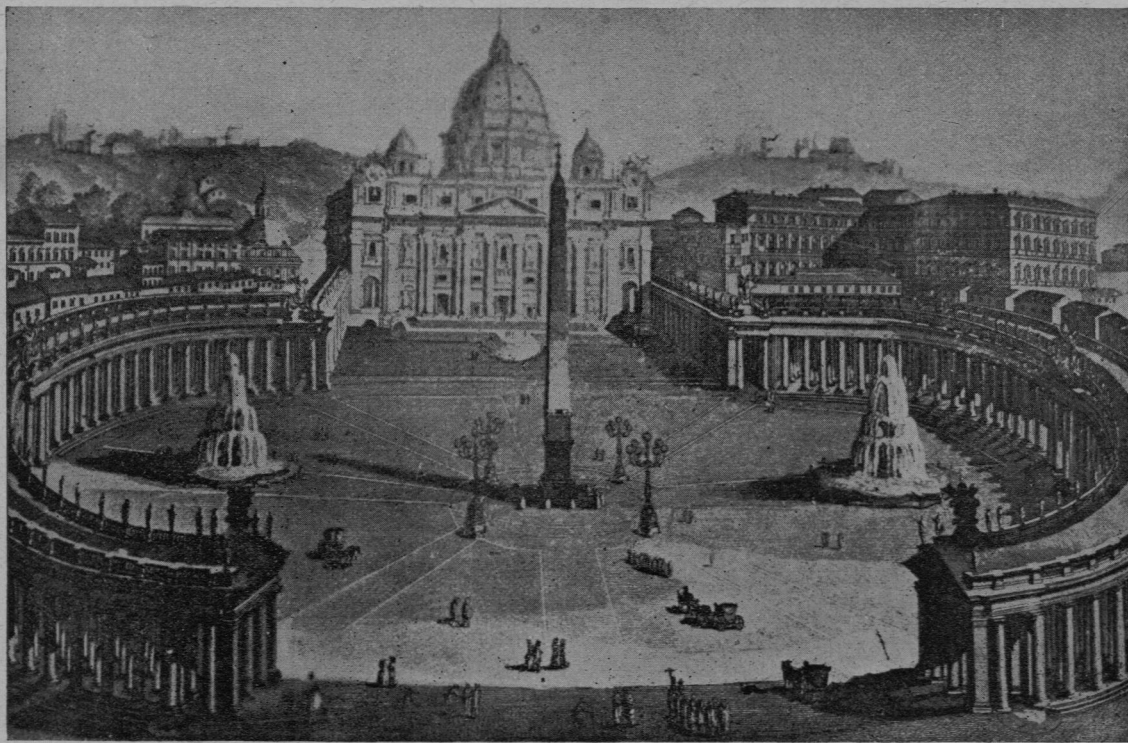
— Mama, molimo danes tudi za naše sovražnike! Saj si rekla včeraj, da bomo molili danes zanje.

Za svoje sovražnike! Pepo je vztrepetal...

Ali noče prav on njihovega pogina, njih nesreče in bede, — ali ni on baš njihov največji sovražnik? In onole detece sklepa ročice, da moli zanj, — o, ta angel!

In Pepu so se orosile oči s solzami, — pokleknil je v mehki sneg in molil vroče, naj se ga usmili Bog ter mu odpusti strašne misli. Dolgo je molil ves skesan s solzami v očeh. Nikdar ni tako molil in jokal, odkar so mu pokopali mater. Potem pa je vstal in izginil v temi.

Ako bi ne bilo onega angela, bi bili za Markovo obitelj pač napočili mračni božični prazniki.

Iz laške prestolice: Krasna bazilika sv. Petra; na desni in levi Vatikan, prestolnica papeževa.

Naročite se na list „Tedenske Slike“, ki je najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrovan tednik! Razširjajte ga in pridobivajte mu novih naročnikov!

Paul Bourget:

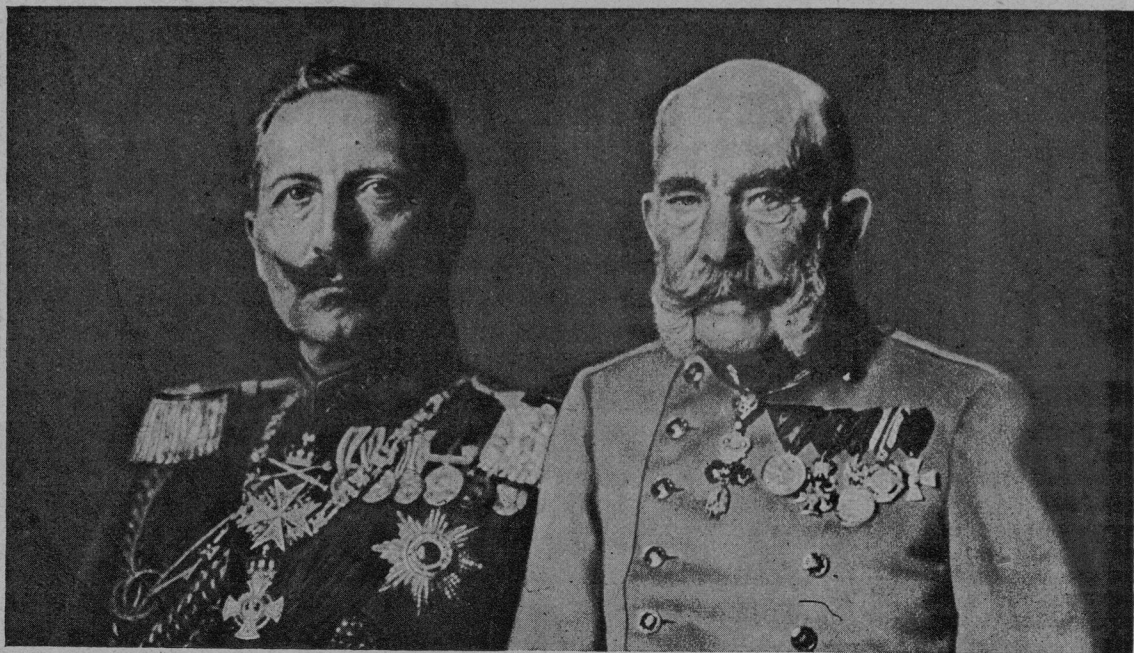
Simona.

Božična povest.

Enajst je ura. Zunaj je mrzla noč z deževjem in s snežnimi vrtinci. Zadaž za majhnim hotelom kjer prebiva knez d' Eyssie, prav pri parku Monceau. vlada v tej božini noči tišina. Ob imenu d' Eyssie se bo najbrže vsak Parižan spomnil tragičnega konca mlade komtese, ki je padla s konja in se ubila. Jaz ne morem misliti nanjo drugače kot da se spominjam prve predstave „Princezinje iz Bagdada“, kjer vidim pred seboj lepo mlado ženo, oprto na rob lože v parterju, z njenimi kostanjevimi lasmi, enostavno razpletenimi v dvoje, s podolgastim obrazom, z nežno bledostjo in rjavimi očmi, katerih lahna kratkovidnost je cikala malo na škiljenje, kakor hitro ni rabila zlatega lornjeta, da bi bolje videla; lornjeta z okrašenim držajem katerega so se njeni nežni prsti tako ljubko dotikali.

Zapustila je troje sirot: dva sina, izmed katerih je bilo starejšemu Petru, enajst let, mlajšemu Armandu, deset let, in malo hčerko, Simono, kateri še ni bilo osem let.

V drugem nadstropju malega hotela so stanovali otroci. Mala Simona, ki je prišla zadnja, je imela sobo sama zase. In v tej grozni božični noči, ko se revni otroci tresejo mraza po ulicah, je imelo bogato dete precej hladno v vlažni sobi, kjer je umiral ogenj. Preproga, ki je razprostrta povsod, rožnate in zelene zavese, v katerih se skriva majčkena svetlo poslikana posteljica, rožnati les šivalne mizice, divana, koketni in nežni deli toalete, razložene po mizi — vse to je govorilo o bogastvu, s

K poslednjemu obisku cesarja Viljema II. na Dunaju: Naš cesar in njegov gost.

katerim je obsula komtesa svojo ljubljeno. Bila je ponosna, kadar so njene prijateljice videle to sobo in so vzklikale: „Oh, moja ljuba! Z nami se niso tako pečali v njeni starosti...“ Da se pa počuti Simona nesrečno v tem lepem gnezdecu, kjer je sama, popolnoma sama, ne moremo prav razumeti. Misli samo na to, da se je zanj od materine smrti nekaj spremenilo in da se je čustvena atmosfera, v kateri je živel, nenadoma ohladila. Od materine smrti se je to res zgodilo in zato dete res trpi. V njeni starosti ne pomeni grozna beseda

Smrt strašne resnice: kupček pokopališča Pere-Lachaise, grob med sto drugimi, v njegovi notranjosti rakev in v njej mrtvo telo, ki se izgublja od ure do ure in se spreminja v prah... Ne, v mislih nedolžnega in nežnega deteta je njegova mrtva mati mati, ki je poletela v nebo, tja v oni negotovi, daljni kraj, poln neskončnega veselja, kjer prebivajo angelji, ki letajo kakor podobice na njeni molitveni knjižici, — ona je srečna, ker upa, da nekega dne zopet zagleda ranjko, na katero si je ohranila tako svež, tako lep spomin. Ona je ni videla mrtve, ni videla zaprtih oči, stisnjenih, temnočrnih ust in s krvjo omadeževanega čela.

Prva skrb kneza očeta ob smrti so-proge je bila, da je poslal vse otroke k svoji materi v Versailles. Tam so jih oblekli v obleko črne barve in otroci so vprašali, zakaj to. Izkrajajo jim ni nihče tega povedal. Spoznali so le po sočutju, ki so ga slutili v očeh drugih, ki so jih gledali, da jih je zadela nesreča. Toda obširni park kamor so jih pošiljali k igram, je bil v onih aprilovih dneh tako zelen, poln malih so in s spečo vodo bazenov.

Pa je prišel oče, da jih odpelje: „In mamica?...“ so vprašali vsi trije. Knez jih je objel in je točil solze. Imel je tako žalosten, tako žalosten obraz!... Na to se Simona vedno spominja, in ravno od onega dne je spoznala nejasno, zapleteno, za njeno otroško dušo strašno dejstvo: da je oče ni ljubil več tako kakor prej...

In ravno iz tega vzroka je Simona v tej božični noči pokonci, namesto da bi spala tiho spanje, ki brezskrbno zapira oči njenih bratov v sosednji sobi.

Oče je nič več ne ljubi! Slike prihajajo in odhajajo v njeni mali glavi in vse se združujejo v tej misli: ne ljubi je več, nje, ki je bila nekoč njegova ljubljena... Zopet vidi alejo Versailleskega parka, kjer je imela prvič ta občutek, ki ga ne more razumeti — danes še manj nego takrat — vzrok nagle izpremembe v vedenju tega moža, ki ni mogel prej pri nji strpeti niti četrte ure, da je nebi obsul s poljubi. Sprehajala se je s Petrom in Armandom in vse tri je spremljala gospodična Marija, njihova vzgojiteljica. Nemudoma je prišel oče in ona se je vrgla k njemu, kakor ponavadi, z navdušenjem celega svojega bitja. Ker pa se ni srečala z njegovimi očmi, ker ni čutila razpoloženja, s katerim je sprejemal njene poljube, je slutila, da ni

Roman „USODA ŠPIJONOVA“

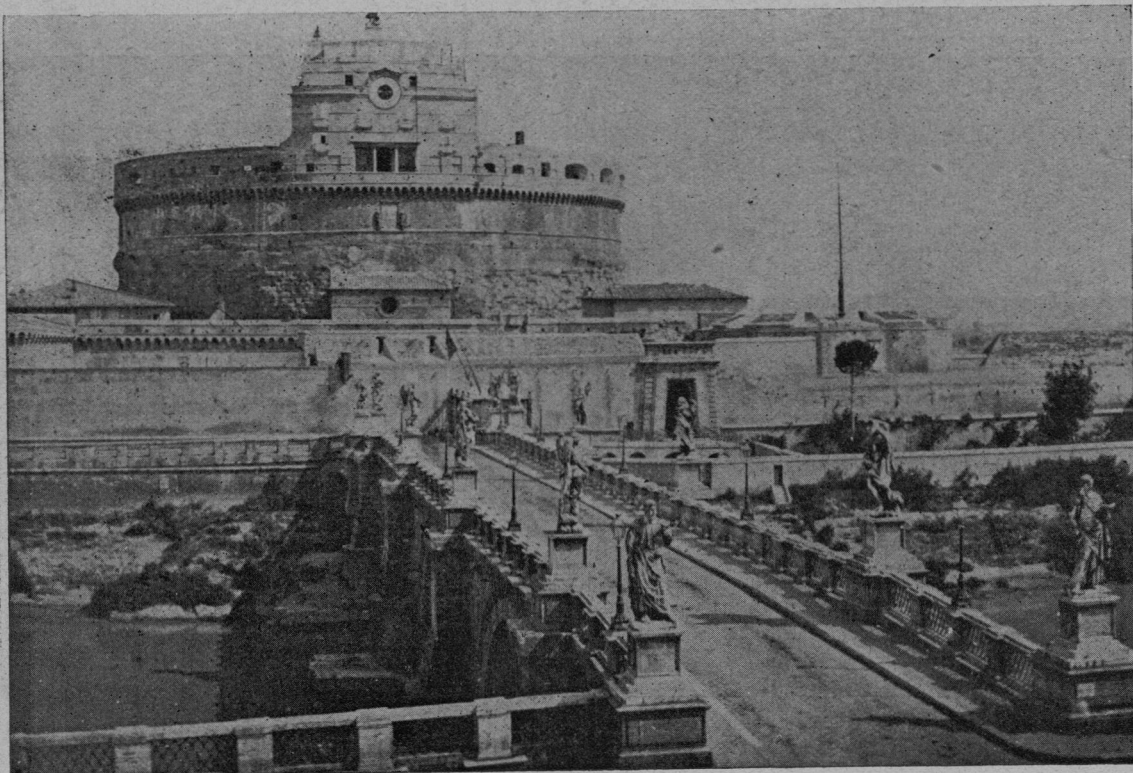
kaže, da so se špijonaži posvečali tudi člani najboljših italijanskih krogov, in da so izkušali po zvezah, ki so jih imeli družabno v avstrijskih višjih krogih, zapeljivati v špionažo celo avstrijskega častnika.

Roman „USODA ŠPIJONOVA“ je veleznimiv, vrši se leta 1907 do 1910 in je torej predigra sedajne vojne med Italijo in Avstrijo ter kaže kako zahrbtno je postopala Italija že takrat zoper svojo zaveznico Avstrijo. Roman je pa še posebno zanimiv za Slovence ker se godi dejanje, deloma na slovenskih tleh na Goriškem ter se tiče špijonaža naše slovenske domovine.

Roman opisuje resnične dogodke, ki se prej iz obzirnosti do zaveznice Italije niso javno razglasili, ki pa danes dobro osvetljujejo in pojasnjujejo marsikaj, česar prej marsikdo ni hotel verjeti, da se pripravlja.

Roman „USODA ŠPIJONOVA“ je zelo zanimiv in sedanjemu resnemu vojnemu času primeren. Vsakdo ga bo čital z velikim zanimanjem. Ker bo list „Tedenske Slike“ z novim letom obsežnejši nego je bil dosedaj, bomo priobčevali romana v vsaki številki več kakor v prejšnjih, tako se ne bo vlekel skozi vse leto, temveč bo že v kratkem ves priobčen. S tem bo gotovo ustrezno večini čitateljev.

Roman „USODA ŠPIJONOVA“ bi naj čital vsak Slovenec, vsaka Slovenka. Opozarjajte svoje sosede, znance in prijatelje na naš list, naj se naročijo nanj! Vpošljite nam njih naslove da jim ga pošljemo na ogled.

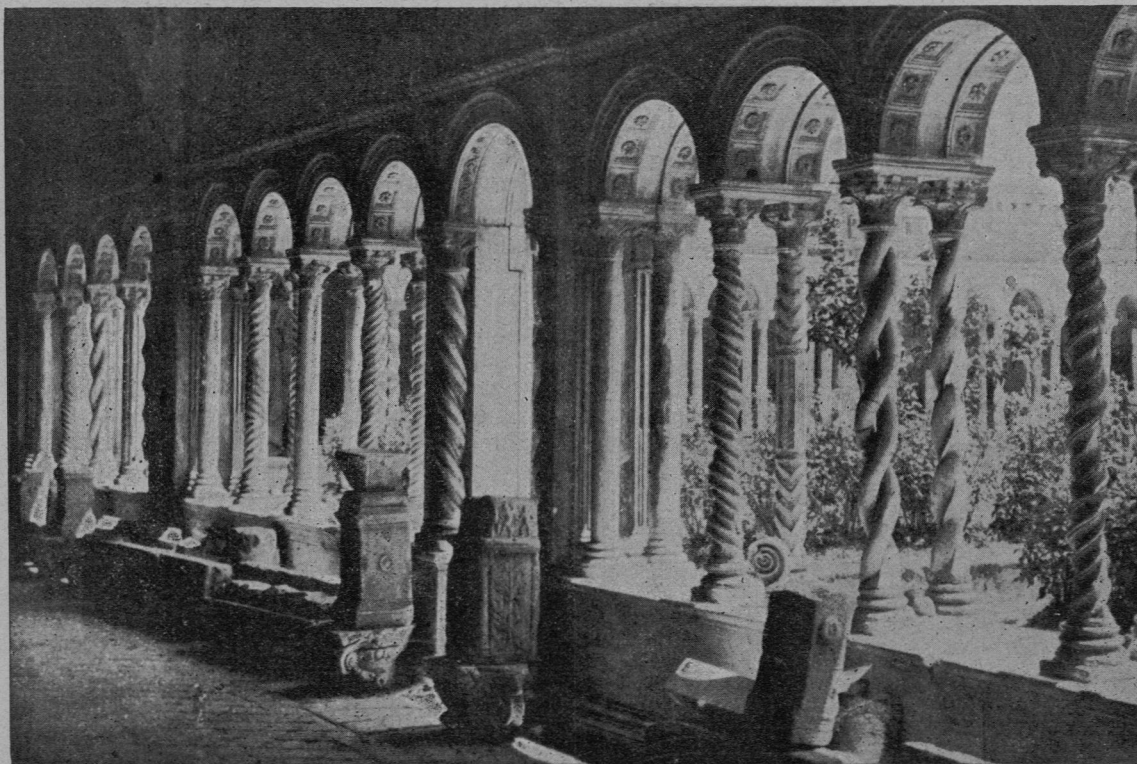

Iz laške prestolice: Rim z grobom in mostom Aelia Hadriana (Angelski grad, včasih rimska ječa za težke zločince).

sa, ko je brala v njih hlad, ki jo stresa do dna duše. Ne upa se prihiteti k njemu in ga prijeti za roko, da jo poljubi, od onega dne, ko si je ta poljub dovolila in je on odtegnil svojo roko, ki je prej vedno gladila njene kodre in lica. Bilo je veliko vzrokov iz katerih se je množilo trpljenje otroka s tanko vestjo. zakaj gospodična ji ne more ničesar očitati, nihče je ne more grajati, da bi olajšal njeno bolešč, in zdi se ji, da je prešla očetova nepravilnost na vse ki jo okrožajo, na njene brate ki postopajo z njo s tako brezbrilnostjo in na gospodično, ki postaja čim dalje bolj nestrpna. . . In kedo naj jo ima rad? Njena dobra babica iz Versaillesa je tako slaba, tako otožna; in poleg tega je skoro nikdar ne vidi. Ali morda oče? Pred njim se čuti vsa prepojena z nekako grozo, katere ne more premagati. Prej je imela prijatelja, gospoda d' Aydieja, svojega botra. Sedaj ne pride nikdar več v hišo. Srečala ga je

Iz laške prestolice: Slavolok Septimija Severa v Rimu.

več zanj to, kar mu je bila prej. Izkraj se jo je polastilo presenečenje in nekaj strah. Kaj je danes napravila kaj hudega? Čemu ji je rekel z glasom, ki ga je poznala samo one dni, kadar je zaslužila svarilo: „Pojdi z gospodično,“ medtem ko je prijel Petra in Armanda za roko, nje pa ne? . . . Od onega časa ni govoril z njo z drugačnim glasom. In tako, iz tisoč malih detajlov njene otroškega življenja je nastala tu popolna izprememba, katere si ni mogla pojasniti, ker se je čutila tako globoko, tako popolnoma nedolžno. Ko je bila še mamica živa, je imela navado, kakor hitro je vstala, iti v sobo te nesrečne mamice, nato pa v očetovo, kjer je ostala dolgo časa, da sta se z njo igrala. Od onega trenutka pa je nastal konec teh obiskov, konec drobnih sladkih besed, konec nasmehov, ki so jih privabile te drobcene besede na obraz moža, katerega oči ne počivajo več na njenem pogledu. Od onega časa se ne upa več iskati njegovih pogledov, od onega ča-

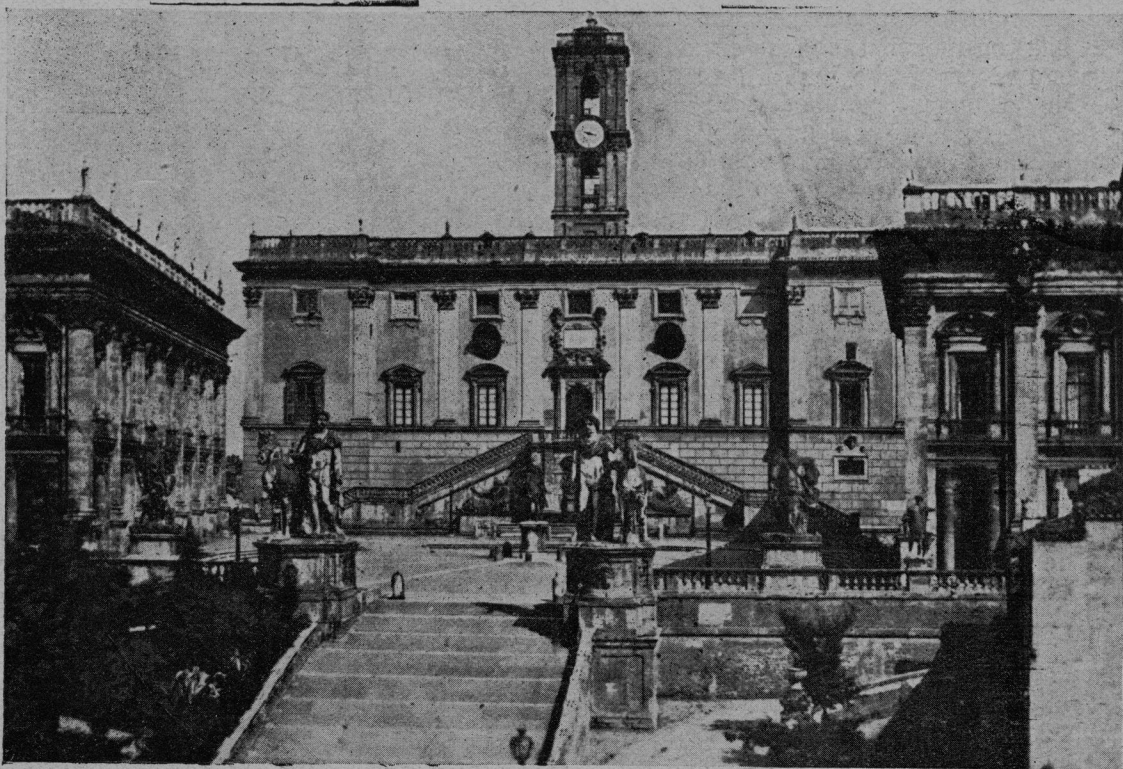
Iz laške prestolice: Hodnik na dvoriščni strani krasne katedrale sv. Pavla v Rimu.

večkrat v Champs-Elisèeu; zadovoljil se je s pozdravom gospodične in ni z njima prav nič govoril — čeprav je videl, da mu je dolgo sledila z očmi. Zakaj jo je zapustil tudi on, če jo ljubi, kakor jo je ljubil prej — kar je dobro čutila v njegovem pogledu —? Čuti tesnobo deteta, izgubljenega med tujimi ljudmi, zapuščenega deteta, ki ga sovražijo. Posluša veter, ki vihra nad hotelom, kako vzdihuje, kako se oddaljuje in zopet bliža, posluša, kako žvižga burja skozi zaprta okna in vprašuje sam sebe, so li že vsi v hiši zaspali?

Šinila ji je v glavo velika misel. . . Ko stopi današnja noč Jezušček doli na zemljo, da napolni z bonboni in z igračami čevljičke, postavljene poleg ognjišča v učilnici, zakaj se ne bi obrnila nanj, da bi ji odvzel trpljenje, ki jo muči že tako dolgo? Jezušček prebiva v nebesih, in Simoni so vendar rekli, da je tudi mamica v nebesih. In prišlo ji je na misel, da

Iz rimske prestolice: Kapitol (Campidoglio), zdaj sedež rimskih mestnih uradov.

bi pisala svoji mamici. Položila bo pismo v svoj čevelček. Jezušček ga bo gotovo zagledal, vzel ga bo in ga izročil mamici. V dveh ali treh dneh je vendar našla primeren čas, da je napisala mamici to pismo, ki ga je skrbno položila v kuverto, na katero je s svojo tresočo se ročico naslikala tak naslov: „Mamici v nebesih...“ Toda ni se upala položiti pisma v čevelček vpričo gospodične in bratov... Sedaj počiva vse. Nobenega glasu ni od vrat na desni, kjer je soba Petra in Armanda, niti od vrat, kjer je soba gospodične. Tu je zlezla Simona s svoje postelje. Pismo je hranila v spodnjem predalu omare. Sedaj ga vzame v temi... Kako hitro ji bije srce ob misli, da se lahko zadene v kak predmet v sobi. Dela dolge korake, da se ji ne bi zapletala med noge dolga srajca... Odpre vrata svoje spalnice, ki držijo na koridor. Res, v tej minuti je veter bolj močno zapihal, da zakrije škripanje vrat. Na hodniku je. Še dvojce vrat je in Simo-

Iz laške prestolice: Zmagoslavni slavalok cesarja Konstantina v Rimu.

paj na tem kraju in sta pripravljala darove, namenjene otrokom. Žalostno srce trgajoče dejstvo je, če je spomin na ranjko obenem spomin na nezvesto ženo!... Vzdihovalje vetra okrog hotela je napolnilo dušo moža z melanholijo, skoro blazno... Zopet vidi svojo ženo takšno, kakor je bila še tačas, in njeno sladko bledost, in njene rjave oči in njen nasmeh, ki je neprenehoma igral na teh udanih ustnicah. Toda! Pod tem obrazom, za temi očmi, za tem nasmehom se je skrivala strašna tajnost prešestva. Imela je tako čist pogled, da se je čutil vedno dobrega, kadar se je srečal z njim. In ona ga je vendar le varala. Varala ga je leta in leta, njega, ki je smatral sumničenje za nekako nečastno stvar! Kje je torej resnica na tem žalostnem svetu, ko je vendar našel svojo Alico tako nezvesto, kakor so druge? Kje naj vzame tolažbo, ko pa so ga ta usta, ki jih je tako oboževal, tako goljufala? Kako je bila krasna ko jo je videl prvič na ple-

Iz laške prestolice: Fontana di Trevi, krasen vodnjak v Rimu.

na stopi v učilnico. Sredi je velika miza in na levi knjižnica. Stegne roko, ki je prosta. Otupa marmor kamina. Skloni se: prvi čevelček, drugi čevelček... To sta čeveljčka bratov. Ona je rajši dala tja malo stran svoj čevelček, ker se ji je zdelo, da bo pismo v njem boljše položeno. Dene tja svoje pismo tako, da bi se dobro videlo, in se vrne tresoč se po vsem telesu do onega trenutka, ko zleze zopet v svojo posteljico. Sedaj naj le veter piska in sneg naj brije ob okna kolikor hoče, ona ima v srcu plamen nade, ki jo greje. Nemogoče je, da je ne bi mamica uslišala.

* * *

Ena ura zjutraj. Samo okno kabineta kneza d' Eyssève se sveti na temni fasadi v črno noč. Knez sedi v kotu pri svojem kaminu in tudi on razmišlja, mesto da bi spal. Eno leto je od tega — eno samo leto — njegova žena in on sta bila sku-

su, devojko, čisto mlado, in v kako ljubkost je bila ogrnjena! Ljubil jo je od onega prvega večera. In ko je prosil za njeno roko, je bil močno osramočen ob spominih, ki jih je imel iz svoje mladosti! In poročil se je z njo . . . Kakšna sveta čuvstva so navdajala njegovo srce, ko sta stopala k oltarju! Množica se je drenjala v cerkvi. Toda on je videl le to bitje, belo pod belim pajčolanom, bitje, iz katerega je hlapela taka milina, da je bil v zadregi, ali naj verjame svoji sreči! Laž, vse je bilo laž, tudi ta čistost njenega plemenitega obraza, tudi ta sramežljivost, ki jo je vedno ohranila, tudi potem, ko ga je zapustila! . . . Knez čuti vnovič intimni vonj zakonske spalnice in vidi na blazini ono glavo v deviški razburjenosti sredi razpuščenih kodrov njenih las. Da je nekdo drug omadeževal te nežne lase, da je nekdo drug pokril s poljubi ta idealni obraz, da se je nekdo drug dotaknil s svojimi ustni njenih usten, to je bila grozna misel, toda vseeno manj grozna nego občutek one sramotne, gnjusne goljufije. Iz kakšnega blata je zgneteno srce žene, če more tako bitje stopiti pred svojega soproga s čelom Madone, ko še čuti v celem svojem telesu trepet poljubov skrivnega sestanka? Da ne bi imela vsaj pri tem onega čistega obraza, potem ne bi bil toliko trpel. Toda taka laž z onimi krasnimi očmi — z onimi božanstvenimi očmi, da se ni mogel niti ob tej uri ubraniti, da je ne bi ljubil!

Precej časa je minulo od onega trenutka, ko je knez spoznal usodno resnico. Zjutraj je odšel s svojo ženo. In ko je padla s konja, je pomagal, blazen vsled obupa, pri žalostni nesreči. On je bil tisti, ki je prvi prihitel s svojimi lastnimi rokami na pomoč umirajoči ženi. In zvečer po pogrebu te žene, ki jo je oboževal kakor svetnico, je šel, ves utopljen v bolešno agonijo ljubezni, v njeno sobo, da se nasiti tam s spomini na njo. In naletel je skoro takoj na neovrgljiv dokaz. Odprl je neki predal v omarici, kamor je devala svoje malenkosti ki so ji bile najbolj pri srcu. In našel je zvezek pisem, ki so mu bila popolnoma neznan . . . Imela je ljubimca! . . . In od tega se je pustila zapeljati? Od človeka, kateremu bi morala biti sveto bitje med

Iz laške prestolice: Ostanki starorimskega slavoloka na čast zmage rimskega cesarja Septimija Severa, ki je 1. 198 in 199 premagal Parte. Slavolok je iz 1. 203.

vsemi, od markiza d' Aydieja, ki je bil tovariš njegove mladosti; od njega . . . Vse, je razumel na en mah, tudi njiju prve sestanke, kako jo je hotel d' Aydie nekoč ugrabiti, njegov nagli povratek, okoliščine zločinske slabosti Aličine in njena očitanja in najhujše — grozno skrivnost Simoninega rojstva. Da, to dete, kateremu je knez dajal prednost pred ostalima, to dekletce, ki je zavzelo tako veliko mesto v njegovi ljubezni, to dekletce ni bilo njegovo. Slepec, tak slepec! Kaj ni mogel spoznati, da to nežno in delikatno bitje ni njegovega rodu, kakor sta njegova dva sinova, tako močna, tako podobna gospodu d' Eysséju s svojimi širokimi rameni? Ona nežnost, ki jo je tako ljubil v Simoni, je bila slika njene matere. Zakaj mu Alice ni lagala do konca, ko mu je lagala že celih osem let? Zakaj

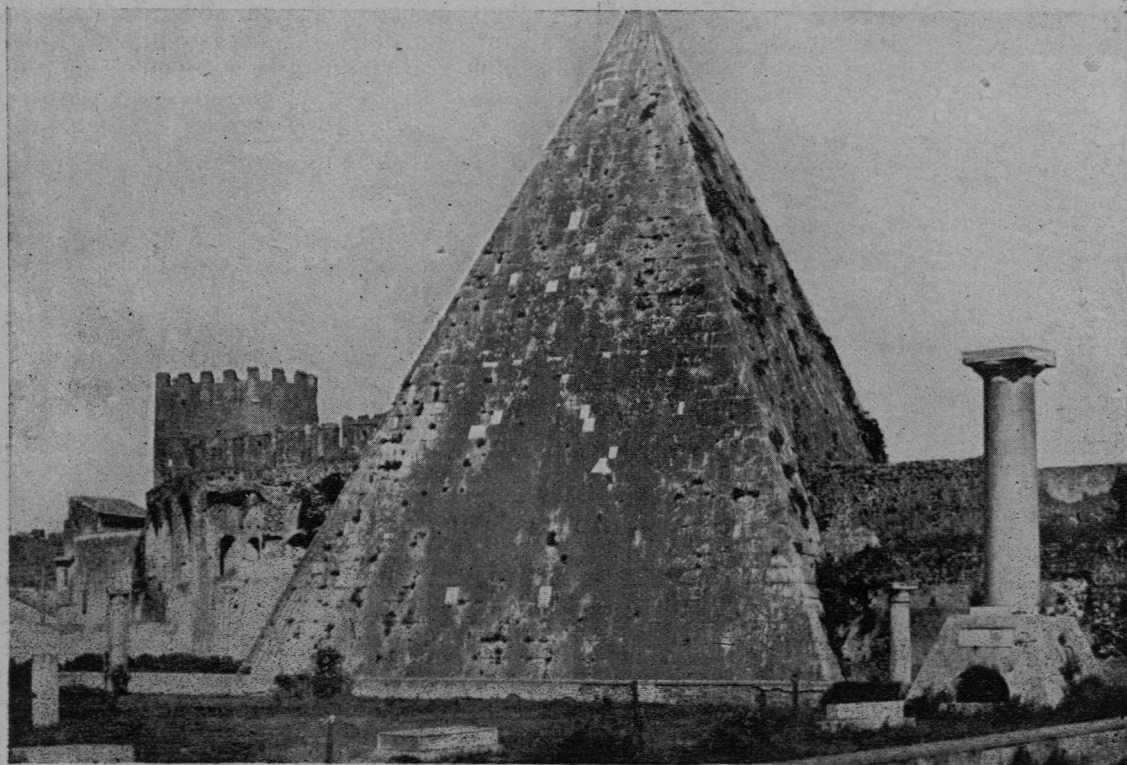
je hranila tu pri sebi pisma svojega ljubimca? Morala je ljubiti tega človeka, morala je računati na njegovo zvestobo! V prvem hipu je rekel sam pri sebi: „Ubijem izdajalca . . .“ Toda tega ni storil, zaradi svojih otrok ne. Ni hotel, da bi morala njegova sinova nekega dne misliti o svoji materi isto, kar je mislil on. In premagal se je. Zadovoljil se je s tem, da mu je prepovedal stopiti v svojo lastno hišo in da je odklonil roko nezvestega prijatelja. Objel je svoja sinova in rekel: „Žrtvujem jima vse, tudi svoje maščevanje . . .“ In tako je živel naprej. Mučila ga je le misel, ki se je vedno porodila v njegovi glavi, kadar se je ozrl na malo deklico, hčerko drugega. Kolikokrat je ponavljal samprisebi: „Ubožica je vendar nedolžna . . .“ in vselej se mu je zdelo nemogoče, da bi ji odpustil materino izdajstvo, ono izdajstvo, ki je v tej božični noči usolžila razžaljenega moža tako, kakor da bi bil včeraj spoznal bolešno, nepozabno resnico.

* * *

Ura je udarila dvakrat, knez je obrisal svoje solze. Tu je zardel. Grda beseda mu je prišla na ustnice. Vstane. Njegovo čelo je temnejše nego po navadi. Kruti bliski ljubosumnosti švigajo v njegovih očeh. Prikaže se mu vizija nezvestobe in nehote začne misliti na Simono kakor vselej. Ne, nji ne bo nikdar odpustil. Imel je na mizi zabojčke igračk, ki jih je pripravil, da jih ponese v učilnico in jih položi poleg čevljkov, ki so jih otroci tam nastavili. Bilo mu je grozno dotakniti se predmetov, namenjenih malemu dekletcu. Zdelo se mu je, da sovraži to dete z globokim sovraštvom. „In čemu ne?“ je rekel sam pri sebi in skušal je potlačiti očitke vesti, ki so ga pogosto zasledovali. In kdo more vprašati njegovo vest? S temi mislimi koraka po stopnicah in stopi v učilnico, v eni roki svečnik in v drugi več zavojčkov. V kotu vidi pri kamnu belo liso — kuverto s pismom. Prime jo, pogleda na naslov. Razstrga kuverto in bere:

„Ljuba mamica!

Pišem Ti, da Ti pokažem svojo le-

Iz rimske prestolice: Cestinsova piramida v Rimu, ena najstarejših zgodovinskih zanimivosti stare rimske stavbinske umetnosti.

po pisavo in da Ti povem, da sem zelo pridna od onega časa, ko si odšla. Ampak v salon ne hodim več. Ata pravi, da morajo majhne deklice ostati pri gospodični. Gospodična je zelo ljubezniva, toda René, veš, punčka, ki si mi jo dala, me dolgočasi in druge igrače tudi. Nič me ne veseli od onega časa, odkar Te ni tu.

Armandovi kodri so ostrženi in jaz nosim črno obleko in glavnik, kakršnega Ti nimaš rada. Peter nosi čisto dolge hlače in se jezi, kadar jokam. Armand pa me ima rad in pravi, da mu to očitajo. Gospodična mi je rekla, da si v nebesih in da si tam srečna. Zakaj me nisi vzela s seboj, bila bi tako pridna!

Ker si v nebesih, prosi malega Jezuščka, ki lahko vse stori, naj napravi, da bi me ata ljubil tako kakor me je prej, ko si bila tu. Goni me v stran, kadar ga objemam. Peter in Armand sta po pouku vedno z njim, mene pa pošilja h gospodični, kjer sem pridna. Ne upam se ga pogledati, njegovih oči se bojim. In zagotavljam Ti, da ne lažem.

Vsak večer prihaja, da objame moja brata. Slišim, kako se odpirajo vrata. Delam se, kakor bi spala in čakam in dvigam svoje roke k njemu...; toda on ne pride več k meni, nikdar več in jaz jokam, da bi zaspala.

Mamica moja, ti, ki me še ljubiš, reci malemu Jezuščku, da me ata nič več ne mara in da bi tako rada umrla! In objamem Te s celim svojim srcem, ki je zelo veliko.

In otrok se je podpisal: „Tvoja mala Simona, ki Te tako ljubi.“

Knez je bral in zopet bral te vrstice, ki so napolnile štiri strani pisemskega papirja. Kakšne misli so se vzbujale v njegovi glavi?... Ali je bilo to čustvo pravičnosti? V celi bolesti deteta je nekaj silno žalostnega. Uboga mala bitja, ki ne zahtevajo življenja! — Ali je bil to dotikljaj stare ljubezni? Zakaj otrok žene, ki smo jo strastno ljubili, ostane vedno le ona ona žena. — Uro pozneje, potem ko je bral to otroško pismo, v katero je drago bitje položilo vso svojo bolelost, je stal ta mož v Simonini sobi in gledal, kako spi. In ko se je otrok drugi dan prebudil, ni

Iz laške prestolice: Ruševine rimskega Kolozeja (Coloseuma), v katerem so mučili stari Rimljani prve kristjane ter jih metali divjim zverem v zabavo Rimljanom.

vedel, ali so bile samo sanje, ali je prišel res oni, kateremu je dajala sladko ime oče, in jo objemal v posteljici s solzami kakor prej. In skrivnost med skrivnostmi je, da ni v božični noči deteta, ki bi ga knez bolj ljubil nego ljubi Simono, posebno od onega časa, ko je po nekem prepiru v cerklju ubil markiza d' Aydieja v dvoboju in sicer s strelom iz pistole. Opozvalci ljudi, ki so uganili skrivnost rojstva deteta, so vpraševali, zakaj je d' Eyssève odložil svoje maščevanje za tako dolg čas? Kaj pa bi bili rekli, če bi bili vedeli, da se ne bi bil knez nikdar odločil za ta dvoboj, če ne bi bil nekega dne videl, kako d' Aydie objema Simono v Champ-Elyséeju?

Pariz. grudna 1886.

Radost—zdravilo živcev.

Pred vojno je imel ves svet slabe živce. Nervoznost je bila bolezen, ki jo je imel vsak človek, ki je hotel veljati za omikanca. Celo mladina si je domišljala, da ima že dovolj vzroka, tožiti zaradi živcev. Splošno se je pisalo po knjigah in listih, da je XX. vek čas vseobče neurastenije in nervoze. Tudi leposlovje zadnjih desetletij je stalo v znaku pukanja živcev, a nobena drama ni dobila veljave v očeh klikarske kritike, če ni obravnavala nervozne, neuralgične, neurastenične in sploh kakorkoli že degenerirane prikazni v človeški družbi. Slikarji so slikali le izžite, suhljate, živčno uničene ljudi in čim bolj izmozgan je bil model, tem lepši, ker tem modernejši se je zdel tistim, ki so imeli v oblasti javno kritiko. Bog ne daj slikati bujno zdravje, bohotno veselje in kipečo mladost! To je bilo starokopitno! In med modernimi kipi je gledal človek le starce, bolnike, skelete, karikature; svežega, krepkega, sočnega telesa skoraj ni bilo več najti v novošegnjem kiparstvu. Če si bil sam zdrav, vesel, energičen, so te smatrali za abnormalnega, vsekakor pa za zelo zastarelega čudaka. Gledališki ravnatelji so imeli v repertoarjem silne križe. Ljudje se radi zabavajo in smejejo; zlasti po trdem dnevnem delu jim je bila zdrava burka ali razkošna poredna opereta največji užitek. Toda kritiki so smatrali vsako burko za vnebovpijoč greh proti okusu in vsako opereto za kulturni škandal. Gorje gledališkemu ravnateljem, ki so ustrezali včasih tudi občinstvu in ne le čmerni kritiki!

Ko pa se je unela vojna, se je pokazalo, da je ljudstvo zdravejšje kakor se je pisalo in da je mladina svežejša in odpornejša, kakor se je vobče mislilo. Veselo in navdušeno so odšli naši polki na bojišča in vzlic temu, da traja grozna, krvava vojna že več mesecev preko leto dni, je humor naših čet živ in svež še danes. Treba je čitati pisma in pesmi, ki jih pošiljajo naši vojaki iz strelskih jarkov. In treba je vedeti, kakšne knjige čita dandanes vojaštvo najraje. Prihajajoči z bojišča za dni na oddih, si kupujejo v knjigotržnicah

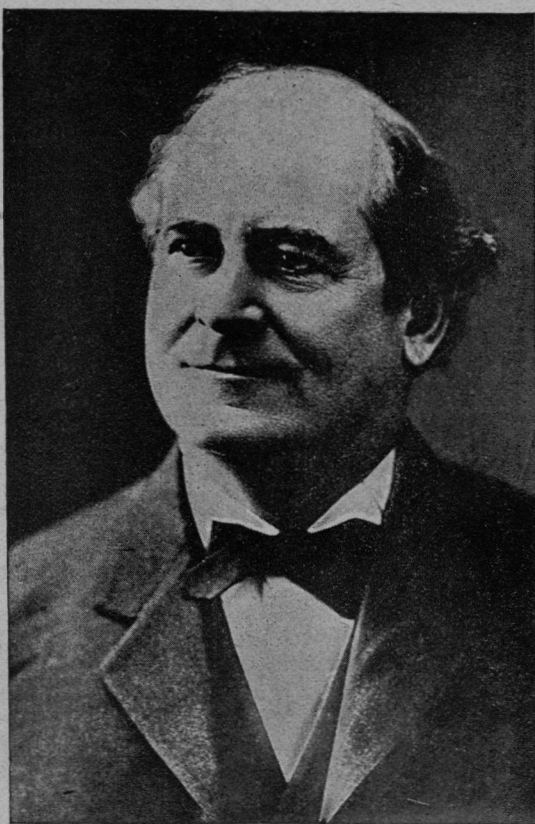
Rim, glavno mesto Italije: Forum romanum, ostanki nekdnjih starorimskih palač svetišč.

predvsem humoreske in vesele romantične, zdrave krepke povesti. Tudi klasiki z njihovim neomajnim idealizmom in optimizmom, z njihovo trdo vero v mladost, v zmago resnice in pravice so jim zelo ljubili tovariši med groze polnimi boji.

„Zmagal bo tisti, kdor bo imel najbolj trdne živce!“ se je pisalo spočetka vojne, in resnica tega izreka se je doslej izkazala v najvišji meri. V silovitih bojih v vzhodni in zahodni Galiciji, zlasti pa v Karpatih je dokazala naša vojska, da ima nepremagljive živce. In boji na Soški fronti ter v Srbiji so našli živce naše armade utrjene že v toliki meri, da jih ne zruši niti peklenjski bobneči ogenj laških topov in ne odpor srbskih besnih četašev. O neurasteniji in degeneriranosti ni v naši mladini niti sledu, slučajji vojne psihoze ali celo poblazelosti pa so sila redki.

A tudi živčevje civilnega prebivalstva se je izkazalo mnogo krepkeje in zdravje, kakor se je mislilo pred vojno o njem. Početna potlačenost duhov je kar hitro izginila. Javna zabavišča so ob pričetku vojne zaprli, ker splošna žalost in skrb je objela vsa srca. Komu je bilo mar za gledališče, koncerte, kabarete in druge zabavne priredbe! Šele kasneje in le za poskušnjo se je otvorilo nekaj gledališč. Toda glej, na splošno začudenje je vesela dramska in glasbena umetnost našla nepričakovano velik odziv. Kmalu so se odprla še druga gledališča, koncertne dvorane so se polnile in kabareti imajo vsak večer mnogo veselih gostov. In večina obiskovalcev je iz vojaškega stanu, okrevajoči ranjenci in bolniki ter na kratkem dopustu živeči vojaki in častniki. Vesela umetnost naj prinese živcem zopet ravnotežje, burke, veseloigre in operete zdravijo danes uničeno, obolelo živčevje. Duševna izčrpanost in telesna utrujenost vojakov namreč ne more uživati težke drame in težke opere.

„To sem doživel sam, ko sem se po štirih mesecih iz strelskega jarka zopet povrnil v kulturni svet,“ piše pisatelj H. v. Woll-

Bivši državni tajnik Zjed. držav Bryan, ki je odstopil, ker se z Wilsonovo politiko ne strinja ter zdaj agitira za mir med bojujočimi se državami.

zogen. „Smetanova „Prodana nevesta“ me je ginila do solz in me poživila kot dobrodejna kopel. Toda Björsonova drama „Preko naše sile“ in Ibsenovi „Strahovi“ so mi povzročali uprav neznosno muko. Glupa burka in cenena sentimentalnost me je izvrstno zabavala, in vesela popevka ob gitari mi je nudila enak užitek kakor koncert.“

Zato pa dajmo vojaškim ranjencem in bolnikom, ko se vračajo v domovino, veselja, humorja, mladosti, svetlobe! Nikar

javkati, nikar jih milovati in obžalovati! Veselo, iskreno ga pozdravite, bratsko mu postrezite, vedite ga na kraj živahnega razgovora ter mu kupite vstopnico v gledališče, kino ali koncert! Obdajte ga z radostnimi, ljubeznivimi otroki in vljudnoveseli ljudmi, da z njimi nedolžno kramlja, se z njimi šali in krohota! Naj ne mislijo na preteklo in bodoče boje nego naj pozabijo! Smeh, šala, dovtip je najboljše zdravilo, najboljša uteha.

In za božične praznike jim pošljite na bojišče veselih knjig, pa poleg darov tudi par svečic in nekaj okraskov z božičnega drevesca. Tudi smrekovo vejico priložite, da se v strelskih jarkih veselijo z nami vred, ki verujemo trdno v končno zmago in njihovo vrnitev.

Rim.

Večni Rim, v starem veku Caput mundi (glava vsega sveta), je v zgodovinskem in umetniškem pogledu najzanimivejše mesto na zemlji. Ker leži sredi apeninskega polotoka in na najugodnejši točki Sredozemskega morja, je bil Rim dve tisočletji politično, kulturno in trgovsko središče Evrope. Razprostrto po ravnici ob bregovih motne reke Tibere in tik pod vtokom žolto rdeče reke Anio (Tevere) v Tiberio, se dviga mesto tudi po 11 holmih, ki slikovito okrožajo njegovo središče ter po dolinah med griči z imeni večne slave: Kapitol, Vatikan, Palatin, Esquilin Janikul, Aventin Pincio i. dr.

Starorimska republika, storimsko svetovno cesarstvo in mogočno papeštvo so dali Rimu slavo in lepoto, ki je neumrljiva. V Rimu je umrl na križu apostol Peter, prvi naslednik Jesusa Krista in zato je Rim tudi sedež papežev in glavno mesto vesoljnega katoličanstva. Od leta 1871. pa je Rim prestolnica laške kraljevine, a nekdanji rimski vladar papež vlada svobodno in neodvisno le še na ogromnem cerkvenem posestvu s cerkvami, palačami in vr-

Divji beg poražene srbske vojske pred zmagoslavno avstrijsko in nemško armado.

tovi ki se imenuje skupno Vatikan.

Iz vseh časov so ohranjene v Rimu stavbe posebne znamenitosti ali lepote; premnogo krasnih zgradb pa so uničile vojne, potresi in druge nesreče. Tu se še vidijo obeliski, ostanki propale, nekdanje najvišje kulture egiptске, Kolosseum, Pantheon, Forum, gledališča, cesarske kopeli Karakale, Dioklecijana i. dr., ogromni slavoloki zmagovalnih cesarjev Tita, Septimija Severa, Konstantina Velikega, starokrščanske grobnice Katakombe, pa palače srednjega in novega veka, kjer so največje, najdragocenejše zbirke starih umetnin, zlasti kiparskih, slikarskih in arhitektonskih.

Vobče se mora reči, da je današnji Rim le senca nekdanje starorimljanske Romae, urbis aeternae, capitis mundi. V dobi

cesarja Augusta, ko je stala Roma na vrhuncu moči in veličine, je štel sila bogati Rim nad poldrug milijon prebivalcev; danes živi ondaj le okoli 600.000 ljudi, a žive se največ z dohodki tujkega prometa. Rim je bil do vojne cilj stotisočev tujcev, ki so vsako leto prišli občudovat ostanke, ruševine starorimske kulture, egiptске, grške in rimske spomenike, kipe, slike, stavbe, umotvore Michelangela, Rafaela in drugih največjih mojstrov srednje in novoveške umetnosti.

Najznamenitejši prostor je Forum Romanum, središče stare Romae; trije 14 m visoki stebri iz belega mramorja so ostanki tempeljev Dioskura, Kastorja in Poluksa iz 6. stoletja po Kr. Za njimi je stala Bazilica Julia, ki jo je začel graditi Julij

Caesar in jo je dovršil August. Po sredi trga je vodila triumfalna cesta, nekdanje obdana od velikih kipov in svetišč; po njej so prihajali v Romo zmagoviti vojskovodje in cesarji. Tam je stala rostra, govornica, ki jo je postavil Caesar, v bližini je ohranjen še do danes 23 m visoki in 25 m široki slavolok Septimija Severa, zgrajen l. 213 po Kr. v spomin njegovih zmag nad Partij in Arapi. Tik poleg stala Vespasijanov in Saturnov hram, zadaj pa palača senatorjev ob Via del Campidoglio, ki služi danes kot rimski magistrat (Glej našo sliko!)

Prav na Capitoliju ima Nemčija danes svoje poslaništvo in nemško šolo. Ali ga je imela vsaj do vojne! In nemški cesar je dal ob svojih troških semkaj postaviti tudi velik

Potop laškega parnika „Ancona“ v Egejskem morju. Parnik „Ancona“ je sredi morja ustavil naš podmorski čoln, ker je ladja hotela pobegniti, je bila torpedirana in potopljena. Po krivdi kapitana in posadke je več potnikov utonilo. Naša slika je bila slučajno napravljena po nekem potniku v čolnu.

Goethejev spomenik, ki ga obdajajo glavne figure Goethejevih dram in romanov. Michelangelo je uredil te kraje s pieteto do njih preteklosti. Palača senata z vitkim stolpom, z dvema kriloma stopnic v prvem nadstropju in krasno fontano med njima je ena najlepših točk Rima. Roma triumfante, grški kip Pallade iz porfirja, sedi sredi vodnjaka; na eni strani leži ogromni kip Nila s sfigo, na drugi Tibera z volkuljo, obe iz belega mramorja. Na Capitoliju je najznamenitejši svetovni muzej, čegar popis bi zahteval knjige.

Triumfalni oblok ali slavolok Titov je bil postavljen dobremu in ljubeznivemu cesarju, „razkošju in ljubezni človeškega rodu,“ v spomin na Titovo osvojitve Je-

ruzalema. Blizu je stal hram Venere, ki je danes cerkev sv. Frančiške Rimske!

Kolosseum ali kakor se je zval popreje Amphitheatrum Flavium je največja zgradba te vrste iz l. 80 po Kr. Dolga je 190 m, široka 160 m in visoka 50 m ter ima tri nadstroja. Vespazijan je zgradbo začel, a Tit jo je dokončal. Vsa stavba ima obliko elipse, nekako jajčasto okrogle. To je bilo do l. 404. rimljansko gledališče, kjer so se borili gladijatorji med seboj na življenje in smrt ali pa so se borili z levi, tigri in drugimi zvermi; tu so rimski cesarji zabavali 87.000 gledalcev s tem, da so na prve kristjane spuščali divje zverine. Papeži so rabili kamenje koloseja za svoje palače, zato je danes ohranjena le še polo-

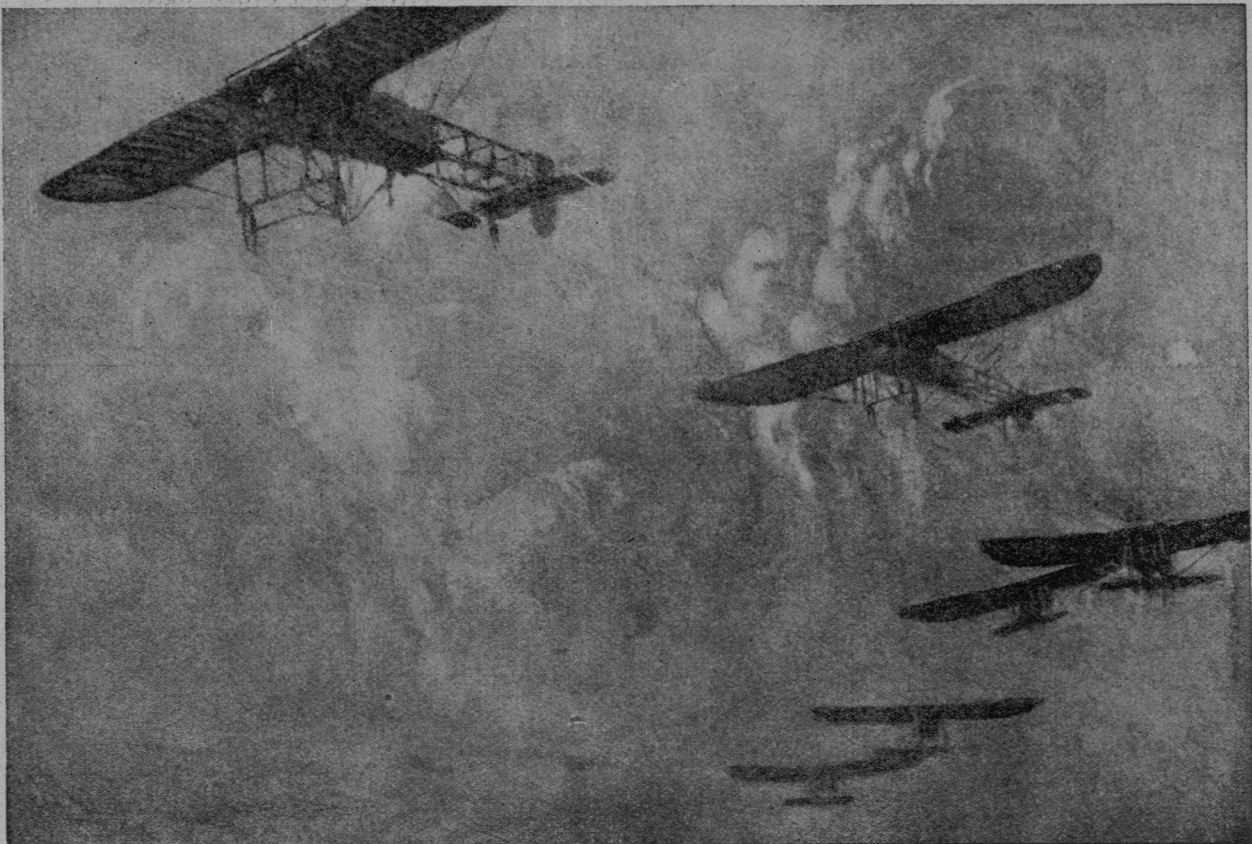
vica te zgradbe. Nedaleč Kolozeja je lepo ohranjen slavolok Konstantina Velikega (spomin na zmago l. 312.) ko je videl na nebu križ in napis „V tem znamenju boš zmagal.“ S Konstantinovo zmago nad poganstvom se začne krščanska doba.

Pantheon, tempel vseh bogov, polbogov in junakov je še danes ohranjen. Sedel ga je l. 27. pred Kr. Menenij Agrippa, vojskovodja, prijatelj in zet Augustov. V njem so stali kipi Jupitra, Marsa, Venere, Aeneje, Julia, Romula, Cesarja i. dr. Cesarji Hadrijan, Septimij Sever in Karakala so ta največji umotvor rimskega stavbarstva olupšavali in dopolnjevali. Na visokem stebrovju leži ogromna kupola, ki ima 43 m premera in v svojem temenu okno,

„oko.“ Vsa svetloba prihaja v ogromno dvorano le skozi to „oko.“ Vse je iz mramorja, porfirja, bronā in zlata. Iz tega najmogočnejšega paganskega tempelja so napravili papeži cerkev device Marije in mučenikov, katerih kosti so prepeljali semkaj na 28 vozovih! Tako je poganski Pantheon pravzaprav devica Marija obvarovala pogube in papež Bonifacij IV. si je pridobil nesmrtnost, ker je ohranil ta spomenik davne krasote. Slikar Raffael, otrok sreče in ljubljene Vatikana, si je izbral Pantheon za svojo grobnico; tukaj ležita prva dva kralja zedinjene Italije, Viktor Emanuel II. in Humbert. Savojska rodbina nadaljuje namenoma tradicije starega Rima, toda današnja vojna kaže, da moderna laška vojska ni več vojska starih Rimljanov ter da Viktor Emanuel III. nima genijalnosti in hrabrosti starorimskih imperatorjev.

Črna Cestijeva piramida je grobnica Gaja Cestija, vrstnika cesarja Augusta, bogataša Rimljana. Okrog te piramide, ki je preživela ne le movzolej cesarja Augusta, nego tudi vse rimsko cesarstvo, se je nakupičilo veliko število modernih grobov, protestantovsko pokopališče. Lepo pokopališče. Črne pinije in povsod krasne cvetke. Tu spe večno spanje pesniki Shalley, Keats, Waiblinger in August von Goethe, sin weimarskega Jupitra, ki je želel sam tukaj počivati, Avgust Kestner, sin one Lotte Buff, ki jo je ljubil Goethe ter jo ovekovečil v „Wertherju“, Malvida Meysenburška, prijateljica Nietzschejeva in razni kiparji, slikarji, generali, Nemci, Švicarji, Angleži in Rusi — vsi spe tukaj v nekaljeni harmoniji pod belimi spomeniki tik poganske piramide.

In Angelski grad, Hadrijanova grobnica, pozneje trdnjava, papeževa prestolica in končno jetnišnica, cerkev sv. Petra, Vatikana s Siktinsko kupolo, Rafaelove Stanze, Pijev in Klementov muzej i. t. d., — vse le večno krasno delo najvišje umetnosti in popisovati Rim na tem prostoru je sploh

Naši in nemški aeroplani letajo nad srbsko vojsko in mečejo bombe.

nemogoče. Rim je cilj in hrepenenje vseh pesnikov in umetnikov, vseh ljudi, ki ljubijo lepoto, veselje in zgodovino.

Prinašamo le nekaj slik, da vzbudimo zanimanje za današnje središče laškega sovražstva do Avstro-Ogrske, za oni Rim, ki je bil še nedavno naš prijatelj in zaveznik.

Veliko in slavno preteklost ima Rim, mnogo krasnega je pridobil svet iz njega — toda današnji Rim je gnezdo izdajalske verolomnosti, ki ostane zabeležena v zgodovini kot najgrši madež in večna sramota XX. stoletja.

.....
Darujte za „Rdeči križ“!

Junaki Slovenci.

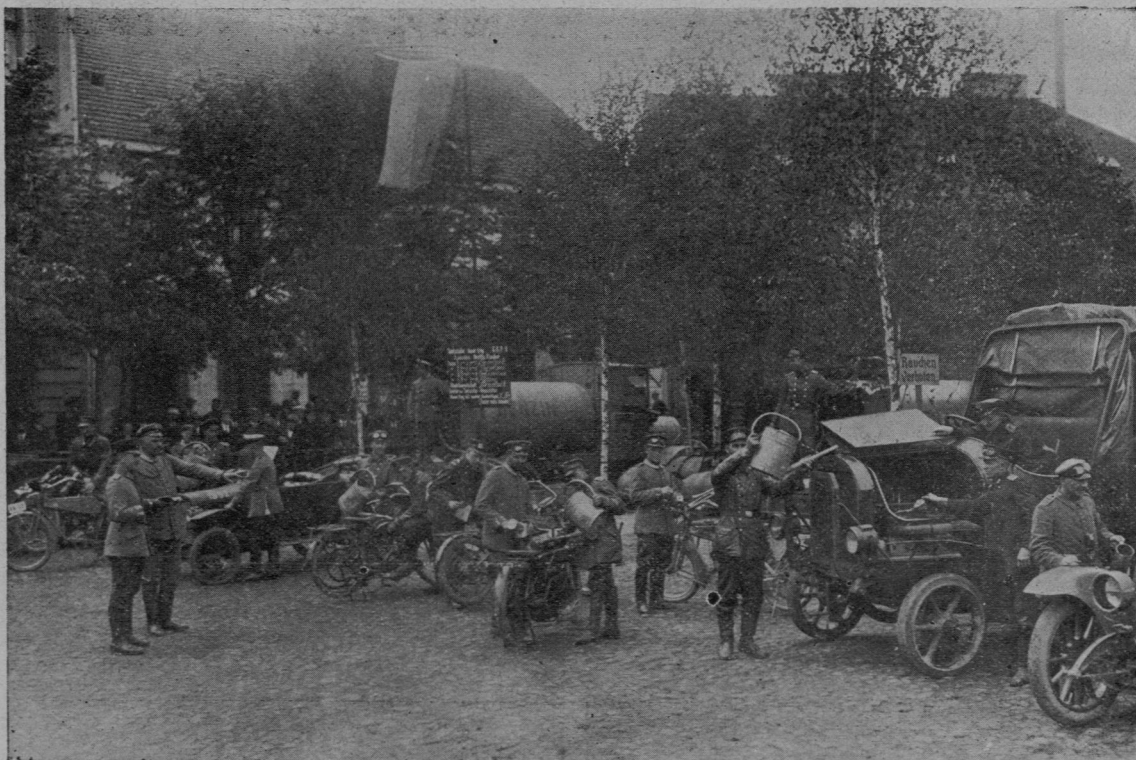
(Sedemindvajseti domobranski polk.)

General infantenterije in ravnatelj c. in kr. vojnega arhiva, Emil pl. Wojnovich piše: Kako težko je izbrati iz neizčrpne množine junaških dogodov tudi samo najvrednejše in najodličnejše, kaže izgled **ljublanskega domobranskega pešpolka št. 27.** Moške tega polka so se v vseh šaržah odlikovali; od narednika do nadomestnega infanterista so dobili hrabrostne svetinje.

V kako silnih nevarnostih je ta polk pokazal, da se smrti ne boji, to naj označijo le nekateri momenti iz nekega boja. Polk je bil naenkrat od Rusov ljuto napaden od strani in da bi posebno ogrožena točka dobila pomoč, je zapovednik stotnije poslal tja narednika Franca Jiraka z enim vojem. Jirak je kmalu izsledil pol voja sovražne infanterije in tri strojne puške, ki so strahovito streljale v bok naših vrst. Narednik je hitro pogledal položaj, zapovedal svojim vojakom: „Bajonet gor!“ in jurišal na sovražnika, ki je popolnoma presenečen in prestrašen, zapustil svojo pozicijo in zbežal. Energični narednik je s svojo odločnostjo obvaroval polk velikih nadaljnih izgub. Neustrašenost in preudarnost tega narednika je bila nagrajena s srebrno hrabrostno svetinjo prvega razreda.

Drug narednik z imenom Martin Stahernik je vzlic najhujšemu dežju krogel in smrtonosnem križanju strelav peljal svoje rezerve v prve vojne črte in je podžigal svoje ljudi na tako izdatno in vztrajno bojevanje, da je njegova akcija v znatni meri vplivala na nadaljni razvoj boja. Pripe-ta mu je bila na prsi srebrna hrabrostna svetinja drugega razreda.

Pri jurišu in bližnjem boju sta prišla četovodja Josip Nestrin in korporal Torkar sredi v skupino sovražnikov. Bila pa sta tako besno okrog sebe in se branila tako čudovito spretno, da se nista samo nepoškodovana rešila, ampak celo pripeljala devet Rusov kot vjetnike v lastno bojno vrsto. Za njima so žvižgale krogle, a usoda je ta hrabra vojaka obvarovala. Zdaj nosita oba srebrno hrabrostno svetinjo drugega razreda.

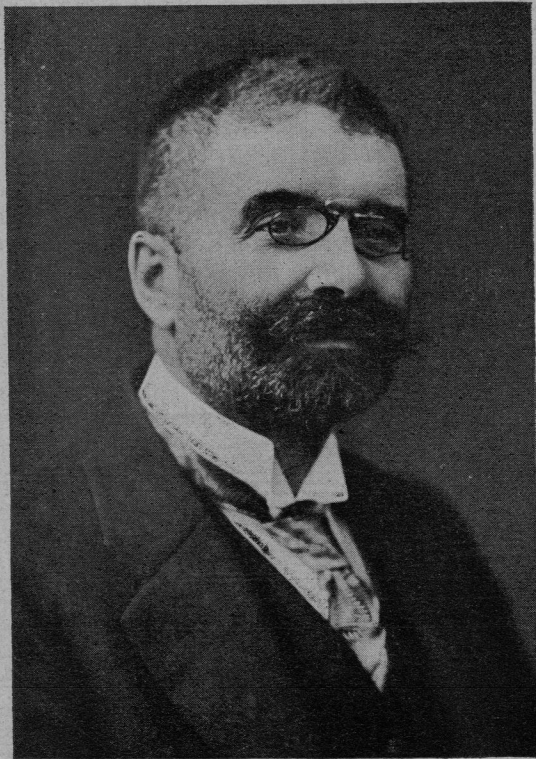

Postajališče za nemške avtomobile in motocikle, kjer dobivajo bencin. Z velikimi mlaji je napravljen umeten gozd, da prikrije postajališče sovražnim aeroplanom.

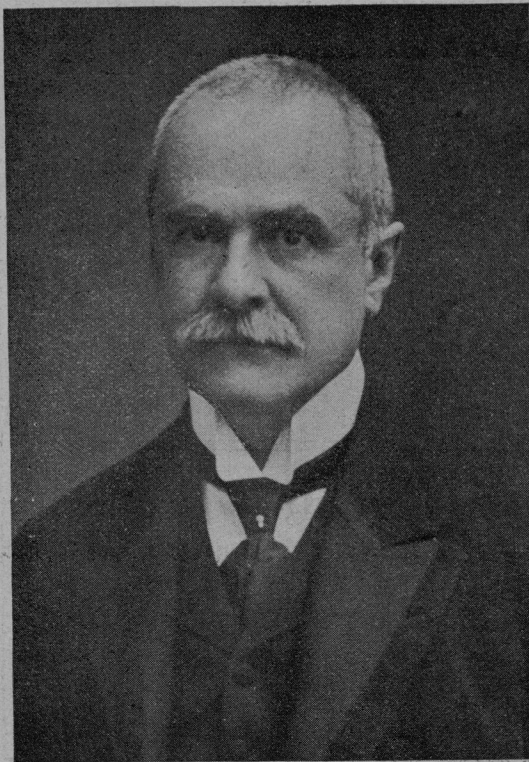
Kaka pohvala se naj izreče Alojziju Fincu, ki je, na eni nogi ranjen, in opiraje se ob palico, ki si jo je v naglici ulomil v grmovju, vendar udeležil vseh naskokov? Kaka narodna pesem bo slavila infanterista Rafaela Tomšiča, ki se ni dal zadržati po nobenem povelju, nego je vedno, daleč pred fronto, prvi vdrl v sovražne pozicije in čigar smelo jurišanje je neodoljivo za seboj potegnilo vse njegove tovariše? Ali ni junak tudi korporal Franc Lepnar, ki se je, ranjen na vratu in napravši si za silo obvezo, takoj vrnil v rojno črto, da bi se boril dalje? Infanterist Fran Hudorovec, eden med mnogimi, ki sicer neimenovani marširajo v vrsta, je bil navdušen vojak; dasi ranjen, še mislil ni, da bi šel na obvezovališče, vztrajal je, podžigal svoje tovariše in šel z njimi naprej.

Zavzeti je bilo treba neko vas, Narodnik Franc Gostiša je jurišal s svojim vojem. Kakor da nečejo nič vedeti o kakih nevarnostih, so ti hrabri možje vdrl v vas in pregnali iz nje prestrašenega sovražnika.

Četovodje Iyan Černi, Franc Erkulje in Josip Čargo so bili ranjeni in močno oslavljeni vsled izgube krvi počivali. Naenkrat so videli, da se je kakih 1900 korakov od njih ustavila ruska bate-

Novi trgovinski minister dr. Spitzmüller

Novi ministri Stürgkhovega kabineta: Minister notranjih zadev princ Hohenlohe, bivši tržaški namestnik in bivši ministrski predsednik, ki ima velike zasluge za avstrijsko volilno reformo in za tržaške Slované.

rija. Minila jih je slabost, minila jih je vsaka misel na počitek. Z nekaterimi vojaki, ki so bili ločeni od svojih oddelkov, so začeli živahno streljati na sovražno baterijo in ji prizadeli znatne izgube. Njihova hladnokrvnost, njihovo heroično premagovanje bolečin je bilo podrejenemu vojaštvu občudovanja vreden vzgled. — Vsi navedeni junaki so bili odlikovani s srebrno svetinjo drugega razreda.

Mozartov Requiem.

(Koncert „Glasbene matice“ v Ljubljani 7. in 8. t. m.)

Manom naših padlih junakov se ni mogel najti veličastnejši izraz kakor Mozartov Requiem. Mojster sam na višku umetniškega delovanja nam podaja misel na smrt, na poslednje reči in milost božjo v popolni umetniški obliki.

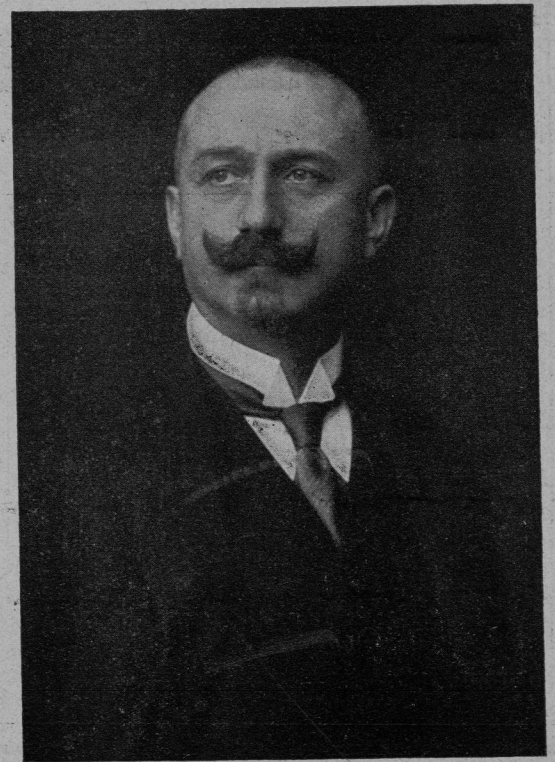
Prvi zbor nam predoči žalost smrti tako pretresujoče, kakor je muzikalna umetnost ni izrazila drugod. Poznejše točke nam slikajo nsmiljenje božje (solo) in na več mestih tudi grozoto poslednje sodbe

— dies irael. Najbolj različno je umevanje sanktusa v nasprotju z drugimi masnimi kompozicijami, ker je običajno, da se svetost izraža samo kot diš višjih sfer, samo kot slutnja božanstva nebes — tukaj pa se kaže nad vse mogočno, vse prevejoče res pričujoče nebeško kraljevstvo.

Izvajanje Hubadovo je bilo kakor vedno na višini. Zbor precizen, ženski glasovi v ogromni množini, vendar primerni množini odtehtani z sedaj pač maloštevilnim moškim glasom. Tudi to je zasluga izurjenega pevovodje. Iznenadil nas je sopran gospe Berte Javurek: poln, zaokrožen in gibčen, žal, da partija ni obsežnejša. Ostali solisti so nam že dobri znanci: blesteči bas g. Križaja, poln alt gospe Peršlove in lepi tenor gospoda Leopolda Kovača.

Tudi vojaški orkester je častno rešil svojo nalogo. Izvajal je pod vodstvom svojega kapelnika Händlov Largo, v katerem se posebno odlikuje solo za gosli.

Dvorana je bila oba večera nabito-polna, Med slušalci se je opazilo precej Čehov in tudi Nemci začnejo ceniti vzorne prireditve naše „Glasbene matice.“

Novi finančni minister dr. pl. Leth.

Vesele božične praznike

želi vsem naročnikom in čitateljem

uredništvo in upravništvo.

Primerno darilo vojakom za božič, novo leto in druge prilike je, če jim naročite list „Tedenske Slike“. S tem jim napravite veliko veselje, ker vojak si želi čtiva, si želi glasu z domovine. „Tedenske Slike“ so za to zelo primerne; ker priobčujejo poleg čtiva tudi slike. Izhajajo enkrat na teden. Vojak nima veliko časa, a tu in tam rad čita in pregleda časopis. Vpošljite nam naslov vojaka in naročnino, ter mu bomo redno pošiljali „Tedenske Slike“. Hvaležni vam bodo zelo za to darilo.

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote Priznanostna pisma. Po 1 K povsod.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiri po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastonj in poštnine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

(Bolečine srbenja) in nečistosti kože se odpravijo s Fellerjevim rastlinskim esenc-fluidom z znamko „Elsa-Fluid“, ki čisti, razkužuje in bolečine olajša: To je staroznano domače sredstvo za mazanje, umivanje in obkladke. 12 steklenic pošilja poštne prosto za 6 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvaško). Nečistost kože so mnogokrat posledice slabe menjave snovi. Kdor trpi na zaprtju in slabi prebavi, naj jemlje Fellerjeve lahko odvajajoče rabarbara kroglice z znamko „Elsa-Pillen.“ 6 škatljic stane poštne prosto 4 K 40 v in so prava dobrota.

Naročite za božič in novo leto knjige:

I. za otroke:

Oto Župančič: **Ciciban in Sto Ugank;**

II. za odrasle:

G. Flaubert: **Gospa Bovaryjeva.**

G. Le Bon: **Psihologični zakoni razvoja narodov;**

Ačkerceva čitanka, uredil dr. Prijatelj; L. Niederle; **Slovanski svet;** Drtina; **Miselni razvoj evropskega človeštva.**

Opozarjamo na prilogo v današnji številki ter prosimo, izrežite tam vtiskano naročilnico (dopisnico), jo izpolnite, navedite svoj natančen naslov (ime, stan, bivališče pošto) prilepite znamko za 5 vin. ter oddajte na pošto.

Naročite si te knjige! — Dobra knjiga je najboljši prijatelj!

Specialni oddelek platna

v trgovini

A. ŠARC lastnica JADVIGA ŠARC

Ljubljana

Šelenburgova ulica 5

Ljubljana

nudi še priložnost k dobremu in cenemu nakupu

rjuh
brisalk
brisačev
prtov
prtičev

Švicarska vezenina

odejnih rjuh
blazin
pernatih blazin
pernic
žepnih rut.

Za vojake zimsko perilo:

hlače
jopice
sviterje
rokavice
žilogrejce
šerpe za vratnogavice
dokolenice
kolenogrelce
gamaše
snežne avbe
ušesogrelce.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica števil. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa koncem leta 1913 . K 700.000.000.—

Vlog. „ 43.500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1.330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrolno c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Kdor nam pridobi vsaj tri nove naročnike, dobi list Tedenske Slike en četrť leta brezplačno; kdor nam pridobi pet novih naročnikov, dobi list pol leta, in kdor pridobi deset novih naročnikov, dobi list celo leto brezplačno. Novi naročniki morajo plačati naročnino vsaj za en četrť leta. Najbolje je, od novih naročnikov pobrati naročnino ter nam jo skupno poslati; na dopisnici oz. v pismu pa naj se nam naznanijo natančni naslovi (ime, priimek, poklic, bivališče, zadnja pošta) naročnikov.

Ženitna ponudba.

Mladenič 28. let star, prijetne zunanosti neomadeževanega življenja in krotkega značaja, se želi v svrhu resne ženitve seznaniti z gospodično 18 do 24 let, neomadež. obnašanja, veselega in krotkega značaja. Zaradi razžirjenja male, a zelo dobičkonosne obrti se želi nekaj tisoč kron. Priženi pa se tudi na že obstoječe posestvo, gostilno ali trgovino, kjer bi svoje podjetje povečal.

Le one gospodične, ki imajo resno voljo, se prosijo, da pošljejo svoje ponudbe s siko in natančnim naslovom do 10. januarja pod naslovom: „Sreča sponmladi“ 1887, upravnistvu lista „Tedske Slike“, Ljubljana.

Tajnost častna stvar in se pismo in slika vrne.

Naročite in razširjate „Tedske Slike!“ Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov tem bolji bo list, zrno do do zrna... kamen do kamna...

Srejte se v Ljubljani

gospod ali gospodična,

ki razume samostojno opravljati slovensko in nemško korespondenco. Ponude z navedbo dosedanjega službovanja in zahtevo plače pod „Privatni uradnik“ oziroma „Privatna uradnica“ Ljubljana, poštni predal 74. Reflektira se le na prvovrstno moč, ki je zmožna samostojno delati.

Zadružna tiskarna v Krškem

-:- izvršuje tiskovine lično in ceno. -:-

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnega uspeha imele. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem

Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.

V Pulju, 23. marca 1914.

PETER KOZINA & Ko.

Tovarna črevljev v Tržiču
na GorenjskemProdaja svoje lastne izdelke
na debelo in drobno

v Ljubljani, Breg, nasproti sv. Jakoba mostu.

Vojaški črevlji za moštvo in častnike se dobe v vsaki množini.

NAJLEPŠI SPOMIN

na ljube starše, ljubljenega otroka, dragega prijatelja ali ljubeznivo prijateljico je njih po fotografiji povečana lepa umetniško izvršena slika. Ta slika je najlepše in najprimernejše darilo za god in druge prilike.

Najčastnejši spomin na naše ljube, drage, ki so na bojnem polju ali ki so že padli na polju slave za domovino, je njih po fotografiji povečana slika.

Ker umetniško dovršena, po fotografiji povečana slika ni le kras vsake kmetske sobe in vsakega gospodskega salona, temveč je dokaz tudi spoštovanja in ljubezni do taistega, ki ga slika predstavlja, bi naj imela vsaka rod-bina take slike svojih dragih. Še dolgo, ko jih bo že krila črna zemlja, bo slika trajen spomin na nje.

Cene v kronah.

velikost slike v cm	Doprna slika	Dokolenska sli- ka ali pokrajina	Dvojna doprnska slika ali slika jezdca	Dvojna dokolen- ska slika ali dve figuri	Skupina 3 doprnskih slik	Večje skupine
13 : 18	11.—	12.—	12.—	12.—	14.—	16.—
18 : 24	12.—	13.—	17.—	18.—	20.—	22.—
26 : 32	14.—	16.—	21.—	20.—	23.—	25.—
30 : 40	16.—	20.—	23.—	24.—	26.—	28.—
42 : 53	24.—	24.—	26.—	26.—	29.—	31.—
50 : 60	30.—	26.—	30.—	34.—	35.—	37.—
55 : 68	35.—	34.—	35.—	55.—	60.—	65.—
64 : 100	—	60.—	60.—	70.—	75.—	80.—
75 : 100	—	74.—	80.—	90.—	95.—	100.—
80 : 120	—	95.—	95.—	120.—	130.—	140.—
84 : 150	—	120.—	120.—	140.—	150.—	160.—
100 : 150	—	135.—	—	170.—	—	190.—
100 : 200	—	170.—	—	200.—	—	240.—
100 : 250	—	225.—	—	250.—	—	350.—

Eno četrtno zneska je vplačati v naprej kot aro, drugo ob izvršitvi.

Jamčim za solidno delo in dobro izvršitev. Ako bi se po kaki fotogra-fiji (ker je mogoče zastarela, obledela ali pokvarjena) ne dala napraviti lepa povečana slika, se vrne fotografija in ves za sliko vplačani znesek. — Da so povečane slike res krasno umetniško dovršeno delo, se lahko vsakdo prepriča v našem uredništvu, ker so nekatere slike vsakomur na ogled. In s tem, da prevzame naše upravnistvo jamstvo za solidno in dobro izvršitev, ima vsakdo najboljšo zagotovilo za realnost podjetja.

Vsa naročila je nasloviti na „Tedenske Slike“ v Ljubljani.

Vse dopise, reklamacije in de-
narne pošiljatve naj se naslavljaajo
edino le na

„TEDENSKE SLIKE“,
LJUBLJANA,

Frančiškanska ulica 10./1.

STAVCA

sprejme takoj

Zadružna tiskarna v Krškem.

Priporoča se
umetna knjigoveznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Krizaj v Spod-
nji Siški št. 222 pri Ljubljani.
Dobi se v Kolodvorski ul. 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi.
V 3 tednih zrastejo najlepše la-
se. Stekl. po 2 in 3 K. Pošilja se
tudi po pošti. Izborna sredstvo
za rast las.
Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spricavala na razpologo.

Pošiljajte vojakom časopise,
s tem jim napravite veliko veselje,

Poročnik Fr. M. vojna pošta 32, ki je že
15. mesec gori nekje v Galiciji, piše: Tedenske Slike
dobivam redno ter se jih vedno zelo razveselim, ker
vidim v njih kos domovine. ...

Poravnajte naročnino!

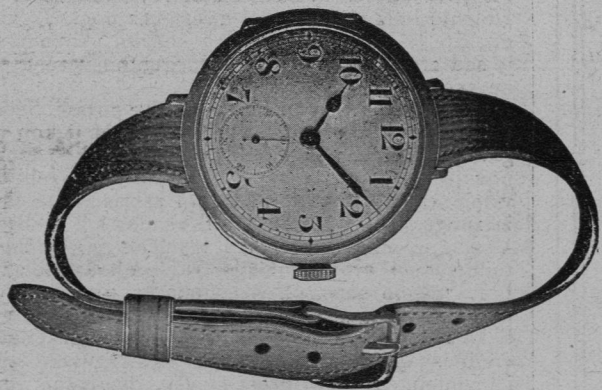
1001 domače pijače

osvežujoče, slastne in žejo gaseče si
lahko vsakdo sam napravi z majhnimi
stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik,
grenadinec, malinovec, muškadni hruse-
vec, poprovi metovec, pomarančevac,
prvenčevac, višnjevec, Neuspeh izklju-
čen. Ta domača pijača se lahko pije po-
leti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Še-
stavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po
povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekono-
mije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecen-
ljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova
delazmožnost nič ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogerie Brno 640, Moravsko.

Darujte za „Rdeči križ“!

! Lepa božična darila !

NOVOST! Zavarovalna mreži-
ca, katera je pripravna na vsako
uro za na roko brez vsakega prede-
lovanja, po nizki ceni à K 1.50 kom.

Lepe zelo trpežne
!vojne ure!

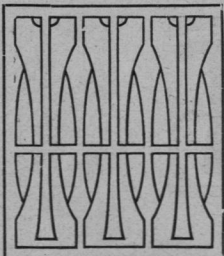
Nadalje priporočam novo patrijo-
tično prilogo s koledarjem za leto
1916, katera se pošilja prezplačno
in poštne prosto.

Za obilni obisk najvljudneje
vabim

Ljubljana **F. ČUDEN,** Prešernova ulica št. 1 Ljubljana

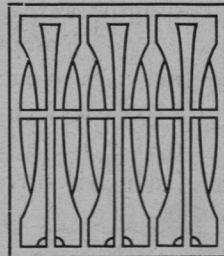
delničar švicarskih tovarn „Union“ ur.

ZADRUŽNA TISKARNA, KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin.
Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in
v najkrajšem času.

Naročila sprejema vodstvo Zadružne tiskarne v Krškem in
upravnistvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10. I. ...

P. n. naročnikom in čitateljem!

Roman „Žrtev zarote“ je končan. Bralci so bili z njim zelo zadovoljni, kar nam je v veliko veselje in zadoščenje. Roman „Žrtev zarote“ ne izide v ponatisku kot knjiga. Žal, za to nismo dobili dovoljenja.

Z novim letom pričnemo priobčevati nov roman **„Usoda špijona“**, ki bo čitatelje še bolj zanimal, ker je resnemu vojnemu času primeren in se godi deloma celo na slovenskih tleh. V ponatisku kot knjiga tudi ta roman, žal, ne izide. Kdor ga hoče čitati, naj se naroči na „Tedenske Slike“, ali pa naj kupuje posamezne številke po trafikah. Ker bo list „Tedenske Slike“ izhajal z novim letom obsežnejši, bomo priobčevali romana vsakikrat več kakor doslej tako, da bo že v par mesecih ves priobčen in se ne bo vlekel skozi vse leto. Potem pa začnemo priobčevati drug roman. S tem ustrezemo vseobči želji čitateljev, ki žele tudi leposlovja.

Poleg romana bomo priobčevali tudi pesmi, črtice, povesti članke, razne povesti itd. tako da bo list res **vsestransko zanimiv**.

Ostanite nam zvesti vsi dosednji naročniki ter pridobivajte še novih!

List „Tedenske Slike“ bo izhajal z novim letom 16 strani obsežen, torej še enkrat večji kot dosedaj. Ker so se pa papir, klišeji i. dr. zelo podražili, so časopisi primorani zvišati naročnino. Čeprav bomo nudili v prihodnjem letu še enkrat več kot smo dosedaj, bo naročnina samo za 2 K višja kot doslej.

List „Tedenske Slike“ bo stal od novega leta naprej celo leto 12 K, pol leta 6 K, četrt leta 3 K in mesečno 1 K. Posamezne številke v trafikah, knjigarnah in na kolodvorih bodo stale po 24 vinarjev.

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Posamezniku se znesek za naročnino ne pozna veliko. Mi pa se imamo boriti z velikimi težavami in naše žrtve so velike, kajti tisk, papir, klišeji in vse se silno podražilo.

Narod toliko velja, kolikor stori za svojo izobrazbo, za svojo kulturo. Ne omalovažujte torej tudi v teh težkih časih svojega časopisja. Ostanite zvesti našemu listu ter pridobivajte še novih naročnikov!

Vsak naš naročnik dobi poleg lista še brezplačno in poštnine prosto velik ilustrovan koledar za leto 1916 in pa slike naših pesnikov in pisateljev: Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča in Aškercja. Za slike je poslati za ovoj in poštnino za vsako sliko po 40 v.

Koledar za l. 1916 se že tiska ter ga bomo začeli takoj po božiču razpošiljati. Dobi ga pa le tisti, ki vplača vsaj četrletno naročnino za l. 1916.

* * *

Po velikem trudu se nam je posrečilo, dobiti dovoljenje, da moremo priobčiti v „Tedenskih Slikah“ aktualen, resnemu vojnemu času primeren roman.

„USODA ŠPIJONOVA“

je naslov veleznanimivega detektivskega romana med Italijo in Avstrijo. Dejanje romana se vrši na Dunaju, na Primorskem: v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu.

Roman „USODA ŠPIJONA“ kaže, kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predrzni in nevarni so vohuni.

Roman „USODA ŠPIJONA“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

Čuvajmo domovino špijonov, kajti umazana dobičkaželjnost enega izdajalca stavi na tisoče in tisoče življenj hrabrih vojakov: skrbnih očetov, dragih bratov in ljubljenih sinov v smrtno nevarnost!

Roman „USODA ŠPIJONA“ je pa prav posebno zanimiv in pomenben za Slovence, ker se vrši deloma celo na slovenskih in primorskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje slovenske domovine, katere zahrbtni grabežljivci Lah nikdar ne dobi, nikdar dobiti ne sme.

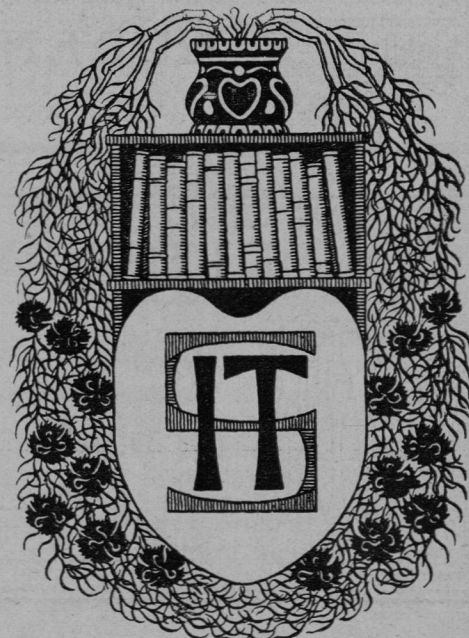
Tri lepe zanimive knjige.

1. Knjiga Rado Murnika: **Lovske bajke** in povesti obsega 11 $\frac{1}{2}$ pole ter prinaša velezabavne in vseskozi zanimive humoreske, novele in povesti:

Humorist je dobronik človeka, zlasti v današnjih težkih in črnih časih. Redek je že postal iskren smeh. A človek potrebuje veselja in smeja, kakor luči in zraka. Tega nam daje humorist s svojim duhovitim, šaljivim, zafrkljivim in karikiranim pripovedovanjem. Tak humorist je naš Rado Murnik, ki je izdal svoje velezabavne **Lovske bajke** in povesti. Vzemite in berite! Smejali se boste od srca. Knjiga bo vsem dobro došla v sedajnih težkih časih, ko je razvedrilo naravnost zdravilo. Naročite knjigo **Rado Murnik, Lovske bajke in povesti** za se, za svoje pri vojaki, za ranjence i. dr. Stane s poštnino vred 2.50 K.

2. Knjiga Milan Pugelja: **Mimo ciljev** obsega sledeče povesti in novele: **Zanešeni**. - Trije meseci. - Helena. - Jerom. - Zaljubljeni kmet. - Labud poje. - Utešenje. - Pet kron. - Zemlja sveta. - Opice. - Naslovna slika Maksima Gašparija. - Deset novel in povesti je združil popularni pisatelj Milan Pugelj v lep šopek. Prav originalne snovi je obdelal na svoj pesebni čisto individualni način. Vsaka ima zase svojo barvo, svoj ton, a vsem se mora priznati, so psihološko in vsebinsko velezanimive, v svoji pripovedni tehniki dovršene. Pugelj ne zapiše nobene besede odveč, ne polni strani s plehko vsiljivo modrostjo, ne pretirava na nobeno stran, nego ostaja vedno samosvoj, miren epik nežno rahlega občutja brez hlastanja za cenenimi efekti. Zato pa tiči v teh povestih tem več barvitosti, ter mnogo neke fine muzikalnosti, diktije, ki zaziblje čitatelja v sladko melanholijo. Pugelj zna opisovati ljubezen, brez bolne sentimentalnosti, zdravo, sveže, a nikdar ne brutalno, slika naravo s finimi bojami ter podaja značaje v genialnih reliefih. Malo imamo toli simpatičnih novelistov, kot je baš Milan Pugelj, ki je vedno na pravem mestu humoren, ironičen in celo ciničen, v glavnem pa veseli, mehko sanjavi, dobrodušni naš Dolenjc brez rafiniranosti a resničen poet. To knjigo čita mladenič in starec z enakim užitkom, ker je sad zrelega umetnika. — Elegantno vezana stane samo 2.50 K.

3. knjiga Florjan Golar, **Kmečke povesti**. Sedem črtic, povestic, pravljic, vsebuje in ena je bolj bogata od druge, polna bujne vsebine. Koliko spominov je nanizanih v venček; že davno pazabljeno vstaja vnovič pred nami, napol zabrisano se osveži znova. Obilo romantike in vendar kal realizem! Vse te zgodbe so nekako resnične neresnične, a tudi v vsej svoji namišljenosti globoko občutne. Ljubezni, posebno otroške ljubezni, pa tako ljubko še ni naslikal zlepa kdo. Golar je pogledal globoko v otroško dušo in tudi mnogo videl. Glavna vrednost knjige je ta, da jo z istim užitkom lahko čita inteligent in priprost človek. Elegantno vezana stane samo 2.50 K.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

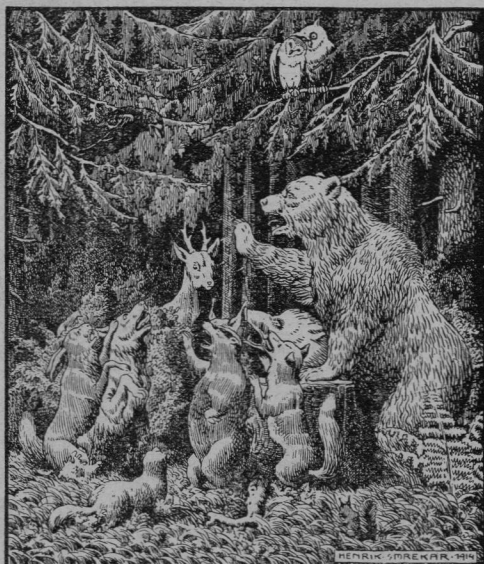
4³/₄ 0⁰/₀

brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog:
dvajset milijonov.

Rezervni zaklad:
nad 900.000 kron.

Popolnoma varno naložen denar.

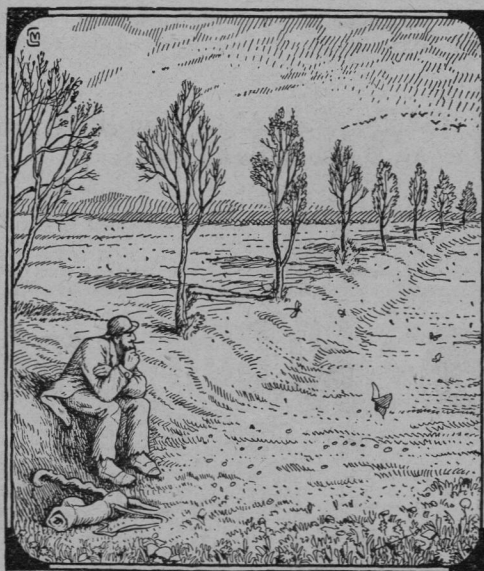
**RADO · MURNIK
LOVSKE · RAZKE · IN
POVESTI**

Knjiga vsebuje:

Na male kavke dan. - Zaljubljeni jerebar. - Draga kljunača. Veselega kljunača žalostni roman. - Paradni lovec Rekordavzar. - Lovec rešitelj. - Opeharjeni ribič. - Povodnji mož ob Ljubljani. - Nedeljska bratovščina. - Brakada brez braka. Duhek, lovski Orfej. - Za mrtvi mi ogali.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj.

**Najlepše darilo za
božič in novo leto.**

**MILAN PUGELJ
MIMO CILJEV**

Knjiga vsebuje:

Zanešeni. - Trije meseci. - Helena. - Jerom. - Zaljubljeni kmet. - Labud poje. - Utešenje. Pet kron. - Zemlja sveta. - Opice.

Knjiga vsebuje:

Lovec Klemen. - Lenčica in zmaj. - O hudem kovaču. - Pastirska ljubezen. Katrica in hudič. - V leščevju. - Dve nevesti.

Vse kritike o teh knjigah so jako ugodne.

Vsaka knjiga stane elegantno vezana 2 K 50 h. Razpošilja upravništvo TEDENSKIH SLIK, Ljubljana, Franciškanska ul. 10. I.

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

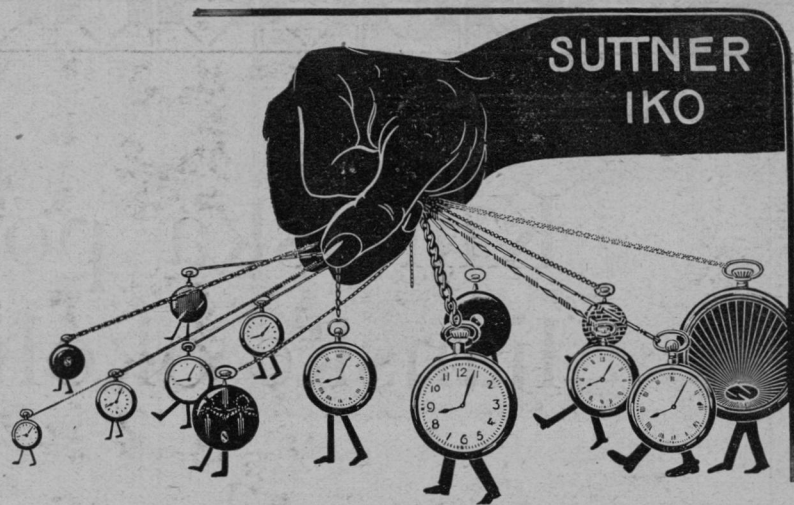
POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm stanejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo
Tedenskih Slik v Ljubljani.

Krasna božična darila.

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

Št. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura	K 4'10
„ 705. Roskopf-ura, kolesje v kamnih	„ 5'90
„ 719. Srebrna remontoar-ura	„ 7'80
„ 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti	„ 8'40
„ 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov	„ 7'20
„ 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura	„ 7'50
„ 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta	„ 7'90
„ 804. Srebrna damska ura	„ 9'50
„ 1544. Usnjata zapestnica z uro	„ 10'50

Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov	„ 14'—
„ 1450. Bela kovinasta verižica	„ 2'80
„ 865. Bela kovinasta verižica, priprosta	„ 1'—
„ 916. Srebrna verižica, masivna	„ 3'20
„ 422. Nikelnasta športna verižica	„ 1'75
„ 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“	„ 2'—
„ 213. Srebrni prstan z kamnom	„ 1'40
„ 211. Srebrni prstan z kamnom	„ —90
„ 1063. Prstan, zlato na srebro	„ 2'70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se
po povzetju ali če se
denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik
zastonj in poštne prosto.

Neugajajoče
se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice.

Svetovna razpošiljalnica.

Nobene podružnice.

60.000 kron

znaša glavni dobitok „Avstrijskega rudečega križa“, kojih prihodnje žrebanje se vrši dne 2. januarja 1916!

Zahtevajte prospekt!

Srečkovno zastopstvo 3.
Ljubljana.

Export ::

žepnih električnih
svetiljk in baterij

K. A. Kregar,

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 21/23.

:: **Trgovci velik popust.** ::

Zdravniki priporočajo
kot izborno sredstvo zoper kašelj
KAISERJEVE PRSNE KARAMELE
s „3 smrekami“.

ki so se že nad 25 let najbolje obnesle.
Milijoni jih rabijo zoper

kašelj

kripavost, zasliženje, katere, bolni vrat,
dušljivi kašelj, kakor tudi da se obvarujejo
prehlajenja, torej so zelo dobrodošle vsa-
kemu vojak.

6100 notarsko poverjenih izpričeval zdravnikov
in privatnikov jamči gotov uspeh. — Tek vzbujajoči fino okusni bonboni. Zavoj 20 in 40 v, škatlja 60 v se dobiva po vseh lekarnah in drožerijah.

Žlahtna jabolka

od 20 kg naprej po 30 do
60 vinarjev kg razpošilja
A. OSET, posestnik, pošta
Guštanj, Koroško. Razpošilja
tudi suhe češplje.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogérsko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.